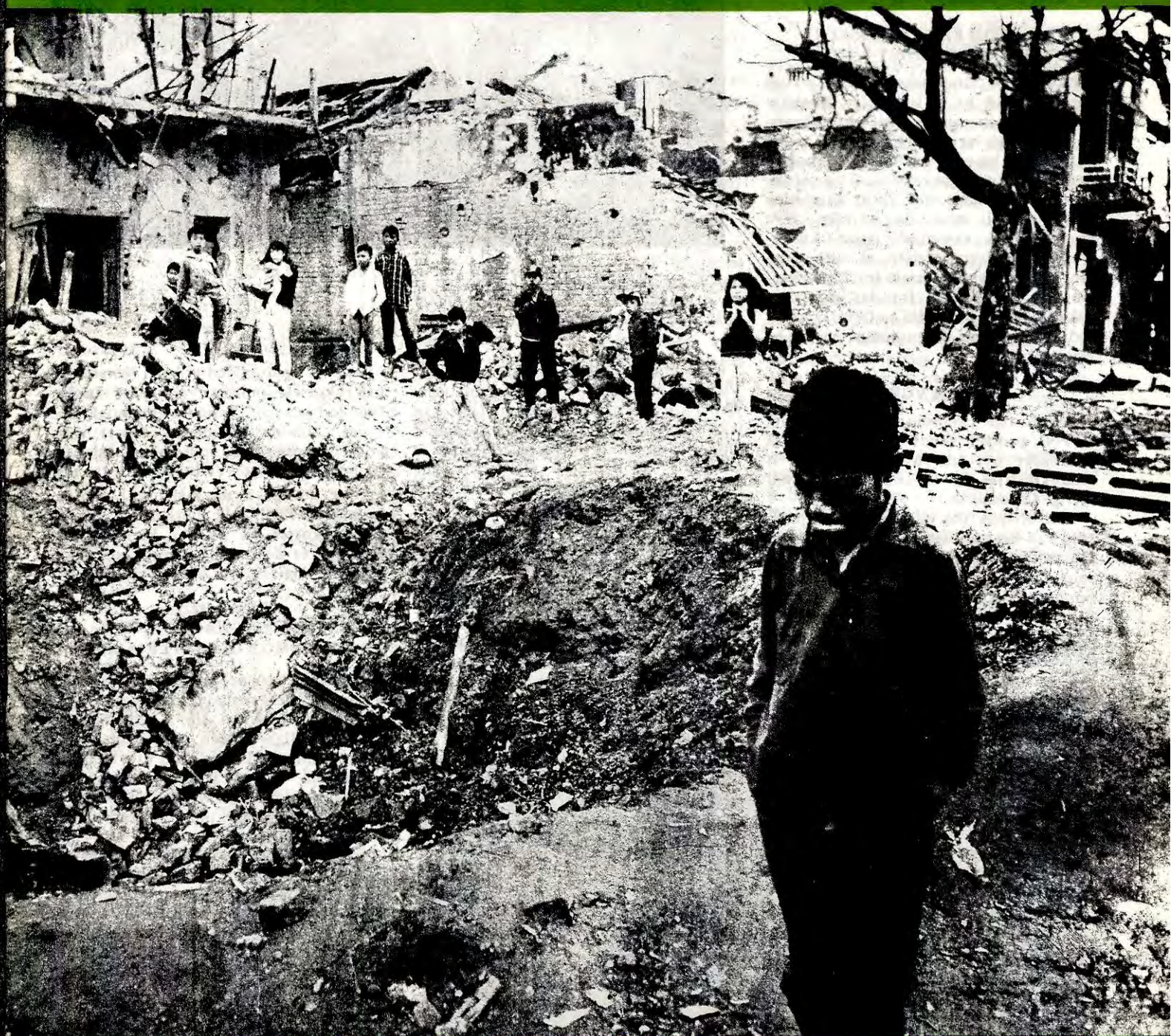

for vietnam

Nr 3 1972 årg. 7

pris kr. 2,00

UTGITT AV SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

1/2 million til PRR
Solidaritet Norge - Vietnam,
Boks 71 Kjelsås, Oslo 4

Postgiro

21 08 26

225 på aktivistenes landsmøte

Solidaritetskomiteen for Vietnam holdt sitt 6. landsmøte i Oslo 23. til 25. juni. 255 FNL-aktivister fra hele Norge deltok i oppsummeringene og diskusjonene, som i hovedsak foregikk i grupper, bare avbrutt av korte plenumsmøter med politiske innledninger og oppsummeringer av landsmøtediskusjonene.

SOLKOM ER SPYDSPISSEN I VIETNAMARBEIDET I NORGE

På forrige landsmøte satte Solkom parolen »USA ut av Indo-Kina, øyeblikkelig og uten vilkår» som sin arbeidsparole. Målet var å mobilisere flest mulig bak dette kravet. Landsmøtet konkluderte at dette hadde vært en riktig parole. Demonstrasjonene mot USAs krigføring hadde økt i antall og størrelse. Nye grupper, for eksempel innen kultursektoren og fagbevegelsen, er blitt mobilisert til mer aktiv innsats for frigjøringskampen. Forståelsen for det vietnamesiske folks kamp mot USAs terrorkrig kan spores langt inn i de borgerlige partier og massemedia.

SOLKOM VOKSER

Ved forrige Landsmøte hadde Solkom 37 FNL-grupper rundt om i Norge. Nå har tallet økt til 76. I tillegg har vi kontakter på 26 steder, mot 15 ved forrige Landsmøte.

Som uttrykk for vår propagandaspredning kan leses opplagene på For Vietnam. I Landsmøteperioden har vi gitt ut og solgt 5 regulære numre av FV i et samlet opplag på 65 000. I fjor var tallet 47 000. Etter jul er det også blitt utgitt 3 forskjellige ekstrasammener med opplag på 38 000.

VIETNESERNES FRIGJØRINGSKAMP ER INNE I EN AVGJØRENDE FASE

Gruppediskusjoner, inne og ute, dominerte på landsmøtet

Frigjøringsstyrkenes offensiv i Sør-Vietnam har knust Nixons forsøk på å vietnamisere krigen. Saigon-juntaen kan ikke klare seg på egen hånd. De har folket imot seg, og må støtte seg på amerikanske bombefly og krigsskip. USA har svart med desperate gjengjeldelsaksjoner. Dette påfører det vietnamesiske folket enorme lidelser og utsetter marionettehærens endelige sammenbrudd.

Landsmøtet fant at situasjonen fortsatt krever parolen »USA UT AV INDO-KINA, ØYEBLICKELIG OG UTEN VILKÅR» som Solkoms fremste. En samlet og sterk opinion bak dette kravet her i Norge vil presse Den norske regjeringa til å bryte med Saigon-juntaen og Anerkjennelse Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering (PRR) og åpent støtte vietnesernes frigjøringskamp.

Den viktigste måten vi her i Norge kan uttrykke vår politiske støtte til frigjøringskampen er gjennom materiell bistand. Solkom vil derfor i året som kommer prioritere innsamlingsaksjonen »Solidaritets Norge-Vietnam» og sette alle krefter inn på å nå målet 1/2 million kroner til PRR. Alle innsamlede midler går uavkortet til PRR i Vietnam, og aksjonen er den eneste i Norge som ikke stiller betingelser for bruken av midlene.

BYGG DEN INTERNASJONALE ENHETSFRONTEN MOT USA-IMPERIALISMEN

I alle land kjemper folk mot USAs krig. Noen på følelsesmessig grunnlag. Andre ut fra forståelsen at USAs krig ikke er noen tilfeldighet. Men et ledd i USA-imperialismens sikring av sin utbytting av andre land. Skal en bekjempe ondets rot. Det er ikke nok å virke som støttekomite. Solkom må utvikle anti-imperialister som kan stå klare til å påvise og slå tilbake framstøt fra imperialistene i nye brennpunkter når USA en gang blir drevet ut av Vietnam. Solkom ser seg derfor som en del av den internasjonale enhetsfronten mot USA-imperialismen, og vil i tiden framover bygge ut den norske del av denne fronten så langt det er mulig.

Til ny formann i Solidaritetskomiteen valgte Landsmøtet Bjørn Gjelsvik. Avtroppende formann Ingvar Skobba ble hyllet for sin store innsats i perioden som var gått. Landsmøtet valgte også et nytt Landsstyre på 22 representanter fra hele landet.

for vietnam

Svar terrorbombinga med økt støtte til PRR!

For Vietnam utgis av Solidaritetskomiteen for Vietnam. Et årsabonnement koster kr. 15,-, og kan betales inn over postgiro nr. 20 83 13. Merk talongen hva beløpet gjelder. Abonnementet gjelder også andre trykksaker som Solidaritetskomiteen gir ut.

Innhold:

225 på aktivistenes landsmøte	s. 2
Svar terrorbombinga med økt støtte til PRR	s. 3
Folkets offensiv i bilder	s. 4
FNL-flaggene vaiet i tusenvis	s. 6
Geriljaen: Folkekampens rygggrad	s. 8
VG hetser mot vietnamesernes frigjøringskamp	s. 9
USA bomber diker: Flomkatastrofe truer millioner	s. 10
Sveriges Hanoi-ambassadør: Vi opplever døgn av terror	s. 11
Dette var hennes familie	s. 12
Innsamlinga: 57.000 på 3 1/2 mnd.	s. 14
Norsk soldataksjon for FNL	s. 16
Westmoreland uten Green Berets	s. 16
5.000 i tog mot terrorbombinga	s. 16
Økt faglig støtte til PRR	s. 17
Norsk nyhetsformidling I: Ukritisk oppgullp	s. 18
Norsk nyhetsformidling II: Imperialistvennlig språkbruk	s. 19
Norge-Vietnam: Kamp for nasjonal sjølråderett	s. 21
Norge invaderes i september	s. 23
Arbeidsløse krigsveteraner	s. 23
Bra å lese /kjøp Solkom-materiell	s. 24

Ansv. utgiver: R. Mikkelsen
Red.adr: For Vietnam.,
boks 71 Kjelsås
Oslo 4. Postgirokonto 20 83 13

Ny, meget sterk Vietnam-plate laget av DFFG i Sverige kan fås fra Solkom. Inntil vår egen plate en gang kommer på markedet kan vi ikke sterkt nok rose svenskene for innhold og framføring på denne plata. Den heter »Til det kjempende Vietnam» og titler som »Vietnams folk står enat», »Vilken President», »Herr Ambassadør», »Tango I Saigon», og »Redda Dollarn» borger for innholdet.

Plata koster kr. 35,-. I oppkrav kommer et tillegg på kr. 7,40 fordi vi sender den i »Meget forsiktig» forsendelse.

Hvis pengene og bestillingen sendes inn over postgiro 20 29 81 med kr. 39,- blir plata direkte tilsendt, og da spares i allefall oppkravet og litt til.

I mars kunngjorde USA og Saigon-juntaen at de ville trekke seg ut av fredsforhandlingene i Paris. Offisielt var FNLs og Nord-Vietnams vrangvilje årsaken. Men i virkeligheten var det Nixons klokkestro på at vietnamiseringsprogrammet var vellykket gjennomført som lå bak. USA deltar bare i forhandlinger når de kan tjene noe på det, når de er svake — nå mente Nixon at han var sterk og at forhandlinger var unødvendige.

MEN NIXON TOK FEIL

Kort tid etter startet FNLs våroffensiv. Kjernen i vietnamiseringa, Saigon-juntaens hær på en million mann, viste sin totale udugelighet. Store troppestyrker deserterte til FNL, noen for å kjempe aktivt på FNLs side, andre for å komme hjem. Enda flere bare flyktet, og var slett ikke interessert i å kjempe for USA og deres korrupte medhjelpere i Saigon. Det eneste som hindret en fullstendig oppløsning av Saigon-hæren var en uhyggelig økning av USAs bombebeskyttelse. Uten USAs hundrevis av fly og skip ville full frigjøring av Sør-Vietnam bare være et spørsmål om dager. Suksessen med vietnamiseringa var bare tanker oppe i Nixons hode.

HVA VAR FNLs TAKTIKK?

Frigjøringsstyrkene gikk til åpenlyse angrep på store Saigon-garnisoner. Deres seire fikk Thieu og generalene til i panikk å sende nye tusener med soldater til disse stedene. Soldatene tok de fra landsbyer og pasifiseringsleire som lå langt fra frontene. Så fort soldatene var borte blusset frigjøringskampen opp. Landsbyer trådte fram som FNL-landsbyer, lokale Saigon-despoter ble fjernet, lokalmilitsen skiftet ofte bare navn, pasifiseringsleirene ble oppløst. Over store sammenhengende områder vaiet nå FNL-flagget.

FREDSDUENS SANNE ANSIKT

Nixon hadde tatt feil. Seiren for USA-imperialismen var slett ikke innen rekkevidde. Nixon svarte med systematisk terrorbombing. Alle frigjorte soner ble nå utsatt for daglige angrep etter prinsippet — kan ikke USA få Vietnam skal ingen få det. Store B-52 maskiner, som med en bombelast kan besørge total ødeleggelse av et område 800 meter bredt og en halv mil langt, svermer inn over det frie Sør-Vietnam i armadaer og slipper sin dødbringende last. Hundrer, tusener vietnamesere myrdes. Tusener, titusener mister eksistensgrunnlaget som er dårlig

nok fra før etter at USA har brukt Vietnam som forsøksområde for terrorvåpen snart i en generasjon.

BOMB NORD-VIETNAM TILBAKE TIL STEINALDEREN

Nixons spesielle ide er at Nord-Vietnam er roten til USAs nederlag i Sør-Vietnam. Han mener at troppene som kjemper i sør er nord-vietnamesere, at frigjøringskampen i sør ikke kan drives uten hjelp fra nord. Løsningen ligger derfor i å fjerne Nord-Vietnam fra kartet mener Nixon. Han tar feil, det mener også flere av hans rådgivere, men han ønsker selvsagt å gjøre spørsmålet til en hovedsak.

Han bruker absolutt alt han kan å bruke for å ødelegge Nord-Vietnam. Bombing av fabrikker, veier, jernbaner, sykehus, boligområder — alt som synes på overflaten med de mest utspekulerte terrorvåpen. Og verre — systematisk forberedelse av en gigantisk naturkatastrofe gjennom utspekulert bombing av dike-anleggene. Hele deltaet i Nord-Vietnam, eksistensgrunnlaget for 15 millioner mennesker, er avhengig av at dikene kan stå mot monsunregnet og tyfonene. Amerikane har nå i lang tid bombet kloss ved dikene og gitt dem skader for å få dem til å bryte sammen når påkjenningen blir størst. Da kan de toe sine hender og si at de har da ikke gjort noe slikt — hvis dikene bryter sammen og millioner av menneskers liv står på spill.

HVA KAN VI GJØRE?

Nixon kan ikke bruke taktiske atomvåpen nå. Til det er opinionen i USA og resten av verden for sterk. En sterkere opinion kan også bidra til å hindre og dempe USAs terroraksjoner på det plan de drives nå. Vi kan tvinge Nixon til å stoppe den målbevisste bombinga.

Den norske opinionen utgjør en liten, men viktig del av opinionen i verdensmålestokk. Den kommer til uttrykk i demonstrasjoner, i uttalelser, i jevn og gjennomtrengende informasjonsvirksomhet. Men den beste måten vi kan få uttrykt vår støtte til vietnamesernes kamp mot USA-imperialismen er gjennom utstrakt materiell støtte. Denne støtten kan vi gi gjennom innsamlingsaksjonen Solidaritet Norge-Vietnam. Hvis vi raskt får samlet inn første målsetting, en halv million kroner til PRR, vil det være et uttrykk for at et stort antall nordmenn støtter det vietnamesiske folket i handling.

DERFOR — send ditt bidrag, stort eller lite til postgiro konto 21 08 26.

Siden slutten av mars har Folkets Frigjøringsstyrker vunnet meget store og avgjørende seirer. De har fortsatt på linjen fra Tet-offensiven i 1968. I et kommunike fra Folkets Frigjøringsstyrkers overkommando oppsummeres det at i løpet av den første måneden som offensiven varte ble det satt 90 000 Saigon-soldater ut av spill. Ca. 10 000 er tatt til fange, her er også inkludert flere hundre amerikanske rådgivere. De har tatt eller ødelagt 750 tanks og panservogner, 2300 militære kjøretøyer, 460 artillerienheter, titusener geværer av ulike slag,

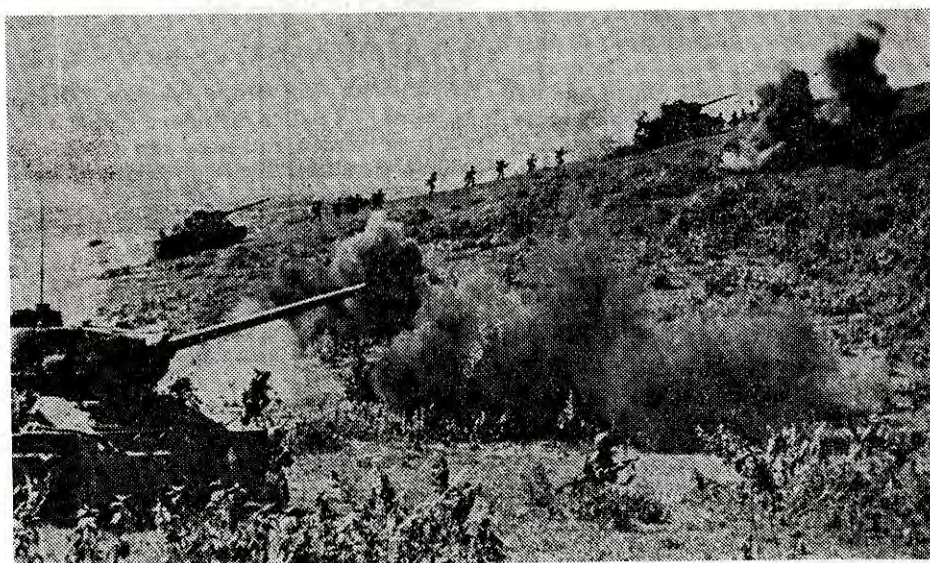
skutt ned eller ødelagt 530 fly, senket 69 båter. I tillegg til dette er det tatt eller ødelagt store mengder ammunisjon, våpen, mat og annet krigsutstyr. 40 viktige baser er blitt ødelagt.

Offensiven har vært et vel koordinert og vellykket samarbeid mellom de tre greinene av frigjøringsstyrkene:

- Sør-Vietnams regulære frigjøringsstyrker som kjemper de store slag av strategisk betydning.
- de regionale — og gerilja-styrkene.

Vi serverer her noen billedglimt fra den store offensiven som tok til i slutten av mars. Når det gjelder prinsippene og linjene for offensiven henviser vi til artikler på de følgende sider.

Folkets i bilder

Tanks og infanteri i kamper rundt An Loc som ligger like nord for Saigon. An Loc ble erobret 15/4 kl. 13.00. Seinere har FNL-troppene trukket seg ut for ikke å bli bombet sønder og sammen. Hele tida har det strømmet på med forsterkninger fra Saigon-juntaens soldater som er blitt satt ut av spill etter hvert.

Her ser vi en kvinne fra geriljaen på Mekong-floden i sør. FNL har hatt stor framgang her. Store deler av militsen fra Saigon-juntaen har reist seg sammen med folket mot undertrykkerne. Enkelte områder er blitt helt frigjorte.

Befolkningen i GIO LINH-området hilser her frigjøringsstyrkene velkommen.

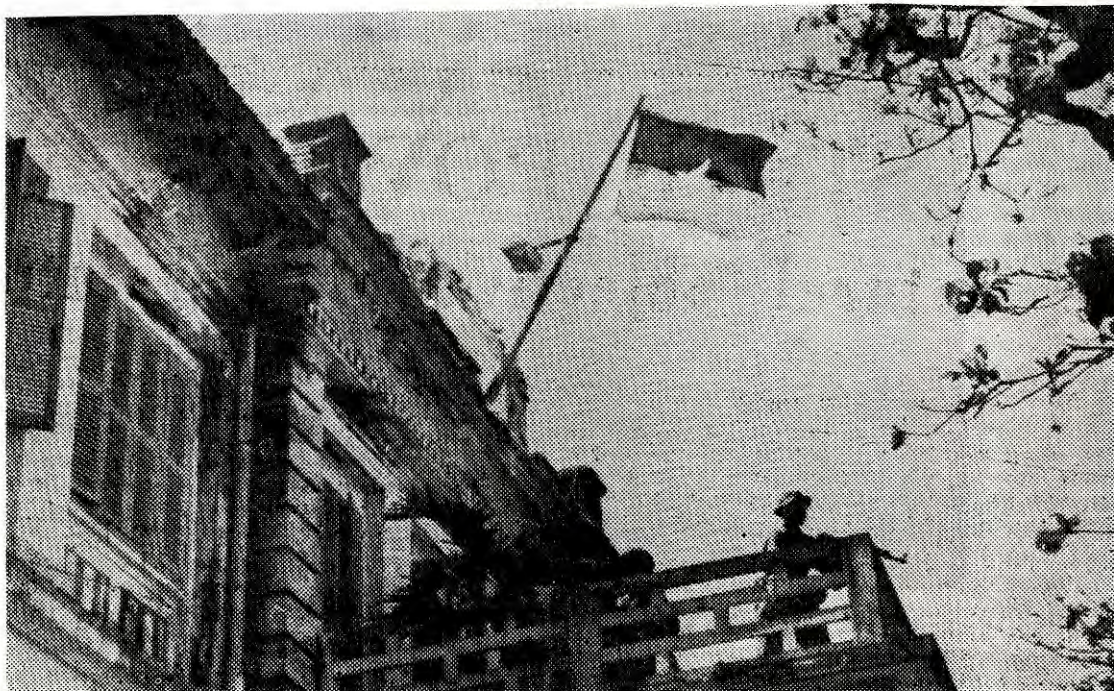
offensiv

Øverst til høyre:

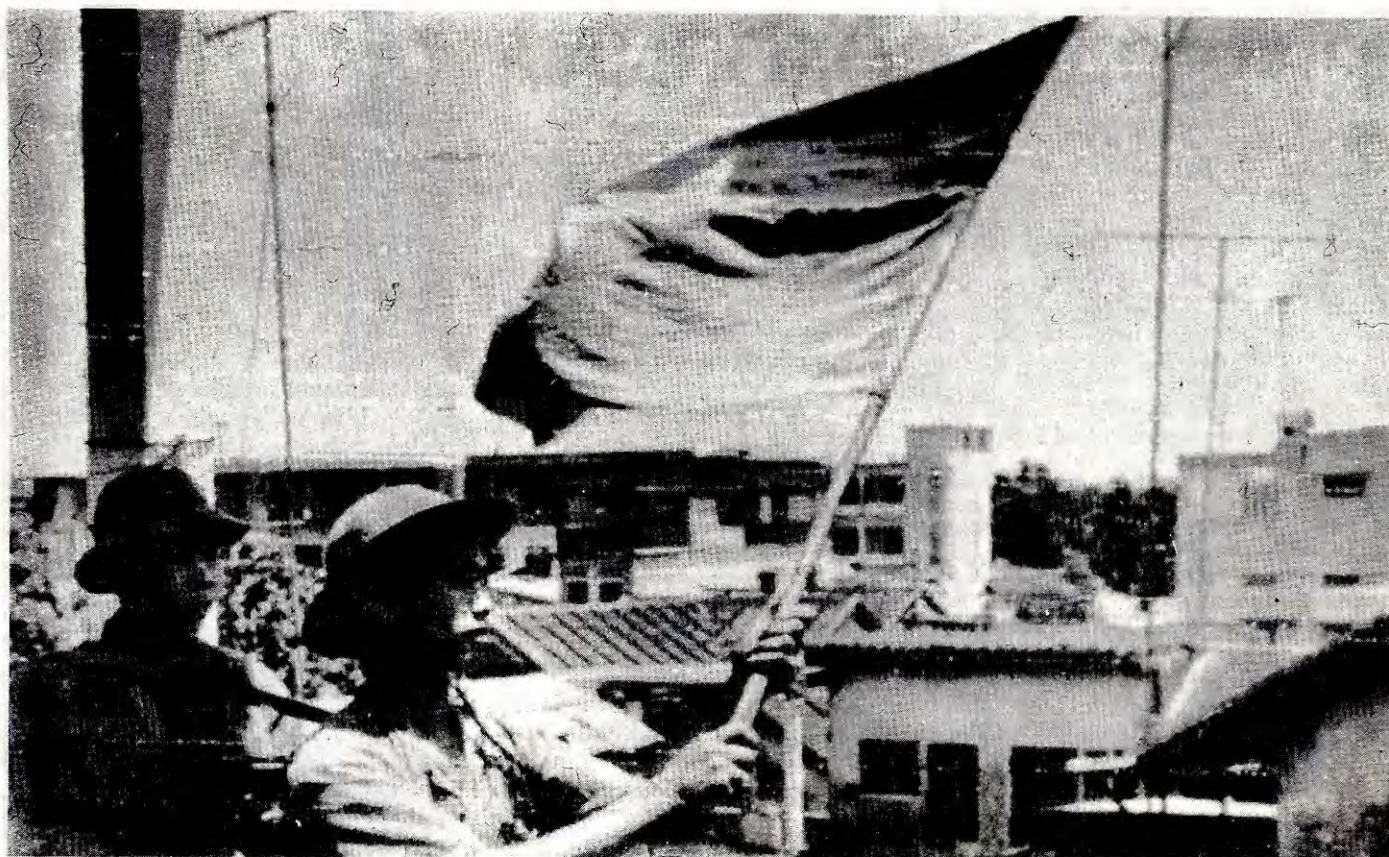
Dette er ofre for USAs barbariske bombing over hele Vietnam. Befolkningen i de frigjorte områdene bruker det meste av tida på å lage beskyttelsesrom mot bombinga. Frigjøringshærens felt-sykehus tar seg av både militære og sivile ofre, plastsplintene fra de nye bombene er svært vanskelige å fjerne.

Til høyre:

Lokalbefolkningen går til valg på revolusjonære folkekomiteer over alt i de frigjorte områdene.

På bildet ser vi flagget vaie fra Rådhuset i Quang Tri. Dette var den første provinsen som er blitt fullstendig frigjort. Den ligger helt i nord mot den demilitariserte sonen. Det skjedde den 1. mai etter lange kamper. En folkets provisoriske revolusjonære komite opprettes for å ta seg av administrasjonen.

»FNL-flaggene vaiet i tusenvis ! »

– FNL-flaggene vaiet i tusenvis i Quang Tri-provinsen da FNL-styrkene i begynnelsen av mai inntok hovedstaden som en fri by. Selv på det minste sted opprettet folk sin egen administrasjon under ledelse av PRR, den Provisoriske Revolusjonære Regjering i Sør-Vietnam.

Men freden og gleden over gjenvunnet frihet skulle ikke vare lenge. »Den hviskende døden» gjorde sitt inntog: amerikanernes forhatte B-52 spredte sin dødbringende last; døgn etter døgn bølget de inn over provinsen for å slette ut alt liv.

– Dette er mønsteret som gjentar seg i Vietnam i disse dager. Den militære offensiven hjulpet fram av grundige forberedelser av folk fra lang tid tilbake, har banet veien for folkereisninger mot Saigon-regimet og amerikanerne. Men straks folket har kastet åket av seg og oppretter sitt eget styre, kommer det desperate svaret i form av bomber. USA og Saigon greier ikke å snu utviklingen og undertrykke folket – derfor går de til det skritt å ødelegge de områder som er frigjort. Teppebomber, anti-personellbomber og kjemisk giftspredning – alle metoder, krigsforbrytelser som savner sidestykke i historien, blir satt inn av all kraft mot det vietnamesiske folket.

Det er Le Phuon, direktør for RSVNs/PRRs informasjonsbyråer i Norge og Sverige, som forteller dette til For Vietnam. I sluttet av mai kom han tilbake etter et omkring tre måneders langt besøk i Vietnam, nærmere bestemt Quang Tri og Thua Thien-provinsene. Det var en farefylt visitt under vanskelige forhold. Amerikanernes ødeleggelser og kontinuer-

Le Phuon, direktør for RSVNs/PRRs informasjonsbyråer i Norge og Sverige

lig bomberisiko gjorde det vanskelig å bevege seg omkring. Tre-fire ganger i døgnet, natt som dag, gikk alarmer, og alle måtte søke beskyttelse. Det er blitt rutine for folket å sove »med et øre for» alarmer.

DYSTRE TREKK OGSA

Le Phuon virker entusiastisk når han snakker om den folkereisningen han har vært vitne til. I Quang Tri-provinsen er en rekke konsentrasjonsleire oppløst. Det samme har skjedd i Pleiku-provinsen. Opptil 10–12 000 mennesker var hvert sted stuert sammen innenfor piggtådgjerdene og ble offer for epidemier. Leirene er ledd i amerikanernes pasifiseringsprogram. Driv folk hjemmefra inn til baseområdene, stu dem sammen der – kall det for »beskyttelse». Bomb så deres hjem sønder sammen, forgift markene med kjemiske midler – det er metoden til USA og Saigon.

Frigjøringsstyrkene satte punktum for den slags undertrykkelse i den offensiv som pågår nå. USAs og Saigons militære

makt falt sammen, selve administrasjonsapparatet som holdt liv i vietnamiseringsprogrammet ble knekt.

— *Vestlig presse har utelukkende festet seg ved våre regulære styrkers operasjoner. Offensiven har to sider: de militære angrep og den bastante folkereisningen. Folkets frigjøring fra undertrykkene er hovedsida, understreker Le Phuong. Selv om det kan bli lavere aktivitet på de militære fronter, har offensiven banet vei for en massiv frigjøringskamp på det lokale plan med opprettelse av egne administrasjonskomiteer.*

NOYE FORBEREDT

Allerede i begynnelsen av mars, en måned før offensivens begynnelse, kom Le Phuong til Sør-Vietnam. Da pågikk intense forberedelser i Quang Tri — i de deler som aldri har vært behersket fra Saigon. Møter med hundrer av delegater fra alle av landets hjørner fant sted, og på tross av amerikanernes iherdige overvåkning ble intet oppdaget før offensiven var i gang. Folk i byene fikk beskjed om å sikre seg mat og brensel i påvente av offensiven. I landsbyene hadde folk møtt fram med småbåter for å frakte FNL-soldater. Bruer langt bak Saigon-troppenes rygg ble sprengt — hvis det var en landsby i nærheten med arbeidskraft nok til å bygge nye bruer når FNL kom ...

FOLKET PÅ FNLs SIDE

Og offensiven kom. Oppslutningen blant folk vitnet klart om at de så fram til en befrielse fra Saigon-administrasjonen.

— Det kan umulig gjennomføres noen operasjon uten støtte blant folk, sier Le Phuong. De visste om offensiven, men ikke ett ord lekket ut til Saigons folk. Den kom som lyn fra klar himmel. Tenk bare hvordan mengder med tanks, raketter, antiluftskyts og våpen lå skjult i lange tider. Tenk på all transporten og alt som skulle settes på plass. Bare folket var interessert i å holde slikt hemmelig — et folk som kjenner undertrykkelse.

Le Phuong forteller om ett eksempel — ett av mange: I ett område arbeider 100 kvinner hver natt. De bærer deler til raketter hjem til seg og gjemmer dem. I løpet av en natt kan hver kvinne klare å bære fram deler som tilsvarer to raketter.

Eller da en med stor grundighet forberedte rakettagrep på de fiendtlige basene. Det krevdes stor nøyaktighet for ikke å ramme sivilbefolkningen omkring. Folk med adgang til basen skrittet opp avstanden, fortalte: — Så mange skritt har jeg tatt, så langt er et skritt for meg. Den nøyaktige skytevinkelen kunne regnes ut ...

Alle samler opplysninger — på eget initiativ — som kommer FNL til gode. F. eks. skopusserne, barn som gjør tjenester hos de militære. De teller stjerner og vinkler på uniformene; derav kan en lese seg til bemanningens styrke.

FRIGJØRING

— Hva skjer på de steder frigjøringsstyrkene kommer?

— Der konsentrasjonsleire finnes, reiser

folk hjem til sin jord. Overalt er frigjøringen for lengst forberedt, og folkets revolusjonære komiteer griper makten. I Quang Tri ble tusener av FNL-flagg heist, og over høytaleranlegg rundt omkring blir folk veiledet. Det gjelder å få det hele til å fungere straks, for de defensive tiltak må hurtigst mulig iverksettes. Det må bygges tunneller, graves hull til beskyttelse mot bombene overalt hvor folk ferdes. Videre settes helsepersonalet i sving, og ambulerende helseteam opprettes i tilfelle bombeangrep og til hjelp for de pestrammede i konsentrasjonsleirene.

— Ofte består vanskeligheten i å få organisert alle de frivillige som til fots og på sykkel melder seg for PRRs lokale administrasjon, sier Le Phuong.

NOYTRALE RESPEKTERES

— Hva med personer som på en eller annen måte har vært tvunget i Saigons tjeneste?

— *Mange sivile forsvarsenheter på det lokale plan har fått våpen fra Saigon.*

Gledelig nok overgir de seg til FNL og vil organiseres til tjeneste for folket. Ifølge vår politikk skal også de nøytrale som bare vil være hos sine familier og dyrke sin jord respekteres fullt ut. Det har alt i alt vært en strek over på vår side — hele Saigon-enheter har snudd geværet den andre veien og brukes av FNL som de enheter de allerede er!

MISLYKKET VIETNAMISERING

Le Phuong medgir at det kan høres merkelig ut at slike helomvendinger kan finne sted — det er da også resultat av både at støtte til Saigon gis under tvang eller av nød — og at PRR meget aktivt og effektivt sprer sine alternativer. Ofte skytes det ladinger med løpesedler inn over okkuperte områder. Vietnamiseringas karakter forklares, situasjonen forklares, folk bes om å slutte seg til PRR. Og det bringer resultater.

— Før frigjøringsstyrkene går til an-

grep, undersøkes det om Saigon fortsatt støttes. Vi får da vite at diskusjoner er i gang, og oftest blir svaret hvite flagg eller en melding. Vi kunne knust hele bataljoner, men det er bedre å få dem i vår tjeneste.

Slike forpostfektninger og forhandlinger skjer overalt i Vietnam i dag — også Sagion, Hue og Da Nang.

Særlig er forståelsen av vietnamiseringas fiasko og farer et moment som overbeviser. Vietnameser skal bekjempe vietnameser, er dette programmets kjerne, og folks kjennskap til virkningene i praksis trekker dem over på FNLs side.

— *Saigons 56. regiment gikk i sin helhet over til oss. Alt utstyr, uniformer, våpen beholdes — men de er nå i vår tjeneste. Jeg snakket selv med noen av de høyere offiserene og spurte hvorfor de gikk over, forteller Le Phuong.*

Kjennskap til PRRs politikk gjennom frigjøringsradioen hver kveld var løsningsen. Gjennom omfattende diskusjoner i regimentet hadde de så gått over i samlet

tropp.

Videre har 22. divisjon gjort det samme — og sendt oppfordring til 23. divisjon. Mange vil vel også følge deres eksempel etter hvert.

DEMORALISERENDE

Dette har selvsagt en nedbrytende virkning på Saigons folk. «President» Thieu er pinlig oppmerksom på sin vaklende stilling. I Saigon har han stengt universitetet pga. «faren for FNL» der. Studentene er sendt i Saigons hær — med også dette er farlig, da mange er med i FNL og bare forbereder å gå over ved en passende anledning. I skrivende stund er det også store streiker i gang i Saigon — over 20 000 arbeidere er med. I byene er alle private kjøretøyer samlet opp og vaktet over av Saigon — da Thieu vet at slike kan stilles til FNLs disposisjon. Hans soldater er nektet å høre på frigjøringsradioen, og det hersker unntakstilstand med portfor-

Forts. side 15

I et intervju med »For Vietnam« gir Phan Hoi, lederen for PRRs informasjonskontor i Oslo, en redegjørelse for den rollen geriljaen har i frigjøringen av Vietnam.

Geriljaen: *Folkekampens ryggrad*

— For å kunne forstå hva som skjer i Vietnam ut i fra de opplysninger norsk presse kommer med er det nødvendig å kjenne til hvordan frigjøringsstyrkene er oppbygd og hvilke funksjoner de forskjellige grenene har. Det er tre grener av frigjøringsstyrker: 1) Regulære enheter som kan brukes og flyttes overalt. De er for nasjonale styrker å regne. 2) Regionale styrker som kjemper i

egget område. Hver provins har sin egen enhet som har ansvaret for forsvaret når de blir angrepet. 3) Geriljastyrker som ikke er organiserte kjempende enheter. De består av kvinner, gamle menn og andre som av en eller annen grunn ikke er tilknyttet de andre styrkegrenene. Geriljaen har ansvaret for det stedet de bor.

SAMORDNING

Phan Hoi legger vekt på at vi ikke kan se på noen av disse styrkegreners aksjoner isolert. De regulære styrkene er avhengige av geriljaen og omvendt. Det foregår et samarbeid og en koordinering av alle frontene for å vinne enda større seire.

Geriljaen er selvforsørgende. De våpen de har er svært primitive, for en stor del er det våpen de selv har laget. »Hovedleverandøren« av materiell er Saigonhæren på flukt.

Når de regulære styrkene går til angrep mot fienden, er de avhengige av at geriljaen støtter opp som guider, både fordi de er lokalkjent i terrenget og fordi de kjenner best til fiendens sterke og svake punkter. Det er også geriljaens oppgave å frakte mat og ammunisjon til de regulære styrkene.

— En viktig side ved geriljaens virksomhet, som også er spesiell for den, er dens politiske virksomhet i de Saigonkontrollerte områdene. Dens viktigste oppgave er å støtte motstanden mot pasifiseringen. Og takket være geriljaen som er lokalkjent er pasifiseringen mislykket, slår Phan Hoi fast.

Pasifiseringens mål har vært å stue store mengder folk sammen i Saigonkontrollerte områder for å skille dem fra geriljaen. Metodene har vært uhyre brutale. Deres opprinnelige hjem har blitt brent ned og de har med makt blitt

drevet inn i strategiske landsbyer. Saigon bruker betalte agenter for å terrorisere befolkningen.

TILLIT

Det geriljaen gjør av framstøt overfor de kontrollerte områdene er for det første å forsøke og komme seg innenfor, snakke med folket og opparbeide et tillitsforhold. Kvinnene, som ofte er de ledende i geriljaen, er de som har de største mulighetene til å komme seg ubemerket inn i de kontrollerte områdene. Når de blander seg med landsbyens kvinner på torget, er det ingen som kan skjelve ut geriljakvinnene. Gjennom en slik jevn kontakt over den daglige handelen utvikles et vennskap og en tillit som er grunnlaget for det videre arbeidet; forberede befolkningen på å reise seg mot Saigon-administrasjonen og drepe dens nøkkelpersoner i landsbyen når de regulære troppene innleder et angrep mot den. Etter at de regulære troppene har ryddet de verste hindringene av vegen, overtar geriljaen sammen med befolkningen.

— Geriljaen har spilt en viktig rolle helt fra begynnelsen av denne krigen, sier Phan Hoi, og Nixon vil aldri klare å ta knekken på den.

USÅRBAR

Fordi geriljaen er så lite avhengig av tekniske

hjelpemidler som den er, er den så godt som usårbar.

På oppfordring om å trekke fram et område som kan tjene som eksempel på hvordan geriljaen arbeider og deres suksess, peker Phan Hoi på Mekongdeltaet hvor store deler er blitt frigjort under den siste offensiven. Under frigjøringsstyrkenes angrep på An Loc ble en mengde Saigonsoldater trukket ut av deltaet for å forsvare An Loc. Det betyr at det nå er for få soldater igjen der til å holde hele området. Folket har da også reist seg til kamp sammen med geriljaen flere steder og gjenvunnet kontrollen over store områder. En viktig angrepsmåte for geriljaen overfor de lokale Saigonadministrasjonene har vært å ødelegge kommunikasjonsnettene. Broer sprenges og biltransport forsinkes. Fordi Saigontroppene er bygget opp etter amerikansk mønster med stor avhengighet av moderne tekniske hjelpemidler, er det lett å lamme hele Saigons militære og administrative nett. Ved å punktere eller å utføre andre sabotasjeaksjoner mot en lastebil full av militært materiell kan transporten forsinkes i timer eller dager. Geriljaen kan også oppholde Saigonhæren på forskjellig vis for å gi frigjøringsstyrkenes regulære tropper fritt spillerom. Når kommunikasjonsnettene er ødelagt er

(Forts. side 9)

VG hetser mot vietnamesernes frigjøringskamp

Så har VG fått vann på hets-kverna igjen. Denne gang er den reaksjonære bredside rettet mot «En historie fra Vietnam», et 12 siders hefte utgitt av Prometheus-gruppa. Det tar for seg — på en enkel og lettfattelig måte — hvorfor amerikanerne ikke klarer å vinne over det vietnamesiske folket. «Nesten alle i Vietnam, barn, voksne og gamle, står samlet mot amerikanerne som vil ta landet deres fra dem. Og når et folk står samlet kan ingen overvinne det,» konkluderer heftet.

VGs konklusjon er som ventet en annen: «Norske barn skal fores med kommunist-propaganda... beinhard kommunistisk indoktrinering...» VG opplyser at opplaget visstnok skal være «langt høyere enn 300...» Jo, dette er sannelig «føring av norske barn». Gid det var så vel at vietnamopinionens informasjonsmateriale hadde den virkning VG tydeligvis frykter at den har.

Heftet beskriver amerikanernes rolle i Vietnam — hvordan de har gått fram overfor sivilbefolkningen. Geriljaen greier å jage amerikanerne og deres «quislinger» på flukt. FNL seirer, og FNL er selve lokalbefolkningen i landsbyen.

Heftet beskriver videre USAs økonomiske system — *hvorfor* USA driver denne krigen.

Dette raser VG imot. Har ikke avisen lest om de utallige massakrer i Vietnam, begått av USA-soldater — og deres «quislinger»? Vil VG blottstille seg som totalt uten politisk gangsyn når det gjelder hele Indo-Kina-krigen?

VG har aldri protestert mot «Green Berets». VG har aldri snakket om indoktrinering når skolebøker godkjent av Kirke- og Undervisningsdepartementet glorifiserer USAs «engasjement i Vietnam». VG reagerte ikke da en NATO-oberst skrev om Vietnam i Gyldendals nye leksikon som spres til tusenvis av hjem. VG reagerer ikke imot USAs folkemord og bombing av dikene som setter millioner av menneskeliv i

fare.

Men VG maler kommunistspøkelset med mørkeblå-brun maling når et hefte gir en beskrivelse av hvordan vietnameserne visselig opplever amerikanerne, og hvordan folket forsvaret seg. Dette er ikke bare plumpet sensasjonsmakeri — det er det tilbakevendende forsøket på å puste liv i McCarthyismen som blomstrer og trives i VGs og desslikes reaksjonæres spalter.

Et lyspunkt til slutt: stikk mot sin hensikt virker VGs lange sitater fra heftet ikke avskrek-kende — men ganske troverdig og rimelig på folk som leser hets-artikkelen.

(Forts. fra s. 8)

det lett å frigjøre konsentrasjonsleirene langs hovedveiene og å angripe de militære vakt-postene.

SAIGONHÆREN

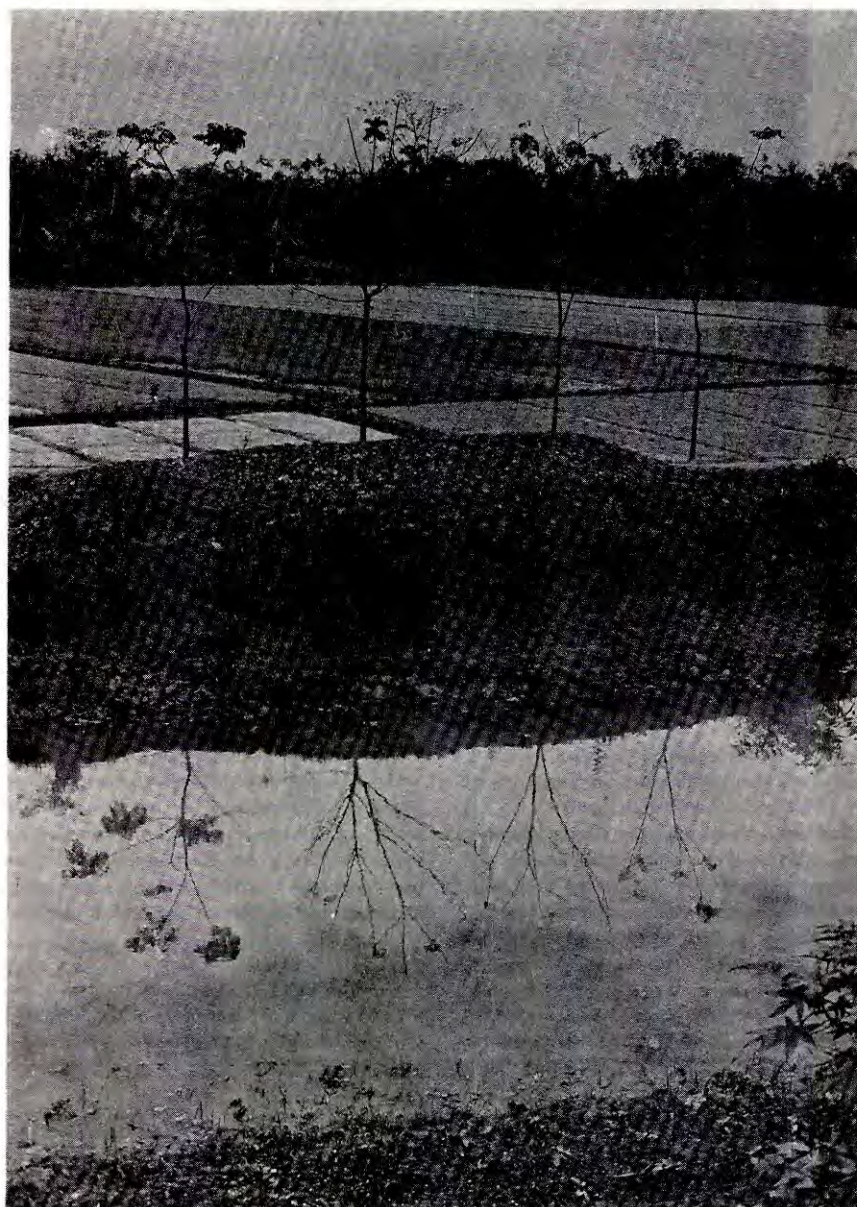
Geriljaen og den lokale befolkningen har også drevet aktivt agitasjonsarbeid blant Saigon-hærens soldater for å få dem til å komme over til deres side. I Soc Trang, fra 7. til 11. april, deserterte 2000 soldater som tok med 500 våpen til folket.

Phan Hoi trekker fram Mekongdeltaet som eksempel fordi Nixon bruker dette området til å teste Saigons styrke. Det er for ham et nøkkelterreng for hvorvidt vietnamiserings-politikken lykkes eller ikke.

— En kort oppsummering til slutt: Den vellykte offensiven som nå har pågått i Vietnam kunne ikke vært gjennomført uten nøye koordinering mellom de tre styrke-enhetene, hvor geriljaens viktigste oppgave som ikke må neglisjeres, går på det politiske arbeidet, den direkte kontakten med befolkningen, støtte motstanden mot pasifiseringen, agitasjons-arbeidet og lokale guider for de kjempende styrkene. Uten å kjenne til frigjøringshærens oppbygning og den viktige rollen geriljaen spiller, vil man ikke forstå hvorfor en liten nasjon som Vietnam kan stå imot og seire overfor en gigant som USA.

Geriljaen spiller en viktig rolle i offensiven. Kvinnene er ofte de ledende i geriljaen.

eksplosjoner på Tonkinsletta.» Utdraget er hentet fra en artikkel i den liberale franske avisa Le Monde, skrevet av Yves Lacoste, professor i geologi ved Universitetet i Paris.

Vi kjenner Nixons teser om vietnamiseringa og kampen for fred i Vietnam. Nixon hevder at han avtrapper krigen i Vietnam, at soldater og krigsmateriell trekkes tilbake. Dette er blank løgn. I virkeligheten opptrapper Nixon krigen. En sammenlikning kan vise dette. I desember 1971 hadde amerikanerne 45 B-52 bombefly stasjonert i Indo-Kina, de hadde 400 jagerfly, 2 hangarskip og 20 krigsskip. I juli 1972 hadde de ca. 200 B-52, 1500 jagerfly, 7 hangarskip og 60 krigsskip. Tyder dette på avtrapping? Og personell. I Thailand er det 65 000 US-soldater, 20 000 av disse er sendt i den siste måneden. Det fins 20 000 amerikanske soldater i Sør-Vietnam og 60 000 marinesoldater stasjonert utenfor kysten av Vietnam. Vietnamiseringa er en bløff. Nixons fredsbestemmelser er en bløff.

I virkeligheten har Nixon og hans kolleger i imperialistfaget panikk. De tør ikke stasjonere seg i Vietnam, for de vet at FNL og DRV har herredømmet. USA-imperialistene led nederlag på nederlag under offensivens første periode. Hva skulle de så gjøre? Jo, de trakk hovedtyngden ut fra slagmarka, i stedet begynte med en intens bombing fra hangarskip utenfor Vietnam og fra baser i Thailand.

Vi har hørt meget om B-52s fantastiske egenskaper. De kan med elektroteknisk utstyr så og si treffe en fem-oring fra 10 000 meters høyde. En kort oppsummering av hva disse treffsikre bombene traff: skoler, sjukehus, bruer, jernbaner, diker, damanlegg. Enda hevder Nixon og Co. at det bare angriper militære mål!

Særlig er det grunn til å merke seg

USA bomber dikene:

Flomkatastrofe truer millioner

»Tonkinsletta i Den Røde Flods delta som ligger i nord hvor flesteparten av befolkningen er konsentrert, er omkranset av høye fjell. Om sommeren får disse områdene et enormt regnfall i monsun-tida. Derfor stiger elvene som renner gjennom sletta og bringer store oversvømmelser pga. erosjonen i fjellsidene. På sletta samles dette oversvømte vannet i elveleier som derfor vokser høyere og høyere. Slik flyter Den Røde Flod på en slags oversvømt pute, 5 eller 6 over vanlig vannnivå. Denne sletta ville ha blitt jevnlig oversvømt siden middelalderen hvis ikke vietnameserne hadde bygd et nettverk av diker. Noen er bygd på toppen av de oversvømte putene, rett ved elvebredden slik at de kan holde tilbake det stigende vannet. Andre diker krysser de først-

nevnte, mer eller mindre i rett vinkel for å stoppe en hvilken som helst flom som er dannet ved brudd i forsvarsnett. Endelig er det kystdiker som skal stenge ute oversvømmelse av sjøvann i tyfoner. Det er totalt mer en 4 000 km diker som må bli regelmessig styrket for å beskytte dyrket mark og livet til 15 millioner mennesker som bor på sletta. Det er over 800 innbyggere på hver kvadratkilometer.

Hvis bombene skulle danne en serie med brudd i nettverket av diker (for det er ikke nødvendig å ødelegge alle dikene for å forårsake en nesten total oversvømmelse på sletta) på den tida presset fra det stigende vannet er på det høyeste (fra juni til oktober), *er det sannsynlig at den resulterende katastrofe ville ta livet av like mange folk som flere atombombe-*

bombing av diker og damanlegg. Vietnam er et utpreget bondeland. Spesielt i nord er de fleste innbyggerne bønder. Videre vet vi at i Sørøst-Asia er halve året regntid og at dette regnet blir holdt tilbake av diker. Nå bomber amerikanerne systematisk disse dikene. B-52 flyene bomber ikke selve dikene, men kanten av dikene slik at ikke skaden så lett kan oppdages og repareres. Det har til følge at når selve regntida kommer vil vannet finne vei gjennom usynlige brudd i dikene slik at det blir oversvømmelse. Det gjelder livet til 15 millioner mennesker som amerikanerne prøver å terrorutrydde.

Vi har eksempler fra siste verdenskrig hvor japanerne ved slutten av krigen forårsaket hungersnød for 2 millioner mennesker ved bombing av diker og

Vi opplever døgn av terror

Sveriges ambassadør i Hanoi, Jean-Christophe Öberg, har opplevd de amerikanske bombeangrepene mot Vietnam. I et brev offentliggjort i «Aftenbladet» for en tid siden forteller han om sine opplevelser. Vi gjengir her brevet pluss en kort kommentar til slutt:

»Vi opplever døgn av terror. Ikke for vår del, oss er det ingen fare med, men vietnameserne lever i en konstant frykt for døden ovenfra.

Than Hoa er blitt bombet av B-52-fly tre netter på rad. Intet menneske kan forestille seg hva slike bombeangrep betyr. Det er verre enn Coventry eller Dresden. Fra 12 000 meters høyde slippes dødelige laster over helt uskyldige mennesker, en total ødeleggelse er resultatet, og det som er igjen, er månelandskapets taushet og gru. Jeg tror ikke jeg stort lenger klarer å holde ut å være vitne til denne Vesterlandets fornedring.

Jeg tror iallfall at jeg aldri kommer til å glemme de scener som nå utspilles på gatene i Hanoi, når familiene skilles fra hverandre uten egentlig å vite hvorfor eller hvor langvarig skilsmisken blir. Alle vet bare en eneste ting, og det er at framtiden er et eneste stort spørsmålstegn.

De greier nesten hva som helst, de tåler det meste. Enda en gang ser vi den vietnamesiske viljen seire over alle vanskeligheter.

Enda en gang kommer Vietnam til å overraske verden. Enda en gang kommer det vietnamesiske folket til å stå som seierherrer når stormen er blåst over. Men hvilke lidelser, hvilke ødeleggelser, hvilken terror skal de ikke gjennom før vi er kommet dit...

damanlegg på Tonkinsletta. Et annet eksempel: ved slutten av annen verdenskrig åpnet tyskerne dikene i Holland slik at 500 000 mål ble oversvømt. Dette viser at terrorbombing av diker er den siste utveien imperialistene har når motstanden blir for sterk. USA-imperialistene har allerede tapt i Vietnam. I stedet for å innrømme nederlaget forsøker de å forlenge krigen med den følge at 15 millioner mennesker står i fare for å bli drept. Dette er en uhyrlighet. Dette er noe den norske vietnamopinionen bør merke seg ved å vise sin avsky for USA-imperialistenes krigshandlinger i Vietnam og samtidig kreve USA ut av Indo-Kina umiddelbart og uten vilkår.

Jeg har nettopp møtt en av mine vietnamesiske venner som ga meg resultatet for Heiphongs vedkommende. Det dreier seg om tusenvis av døde og sårede. Og dette får skje i stillhet. Eller nesten i stillhet.

I Than Hoa dreier det seg også om tusenvis av mennesker. Dette er ting som skjer rett foran øynene våre.

Jeg tror at vi nærmer oss slutten nå, og det blir en bedre slutt enn vi hadde grunn til å håpe for bare et par år siden.

Støtten utenfra er viktig, og naturligvis kommer ingen her til å glemme at når det tetnet til som verst, fantest det mennesker i det demokratiske Europa som våget å stå fram og si sin mening.

Alene dette tror jeg er meget viktig for vår — det vil si vår sivilisasjons — allerede hardt medtatte anseelse her ute.

FULL STØTTE TIL FRIGJØRINGSKAMPEN

Vi skjønner av brevet at vietnameserne trenger vår hjelp, støtte og anerkjennelse i sin kamp — i nord som i sør — mot de amerikanske inntrengerne og deres støtte-spillere i Saigon. Det må derfor kreves at Norge bryter forbindelsene med Saigon-quislingene og anerkjenner PRR — det

sør-vietnamesiske folkets eneste lovlige regjering. En regjering som et stort flertall av befolkningen støtter.

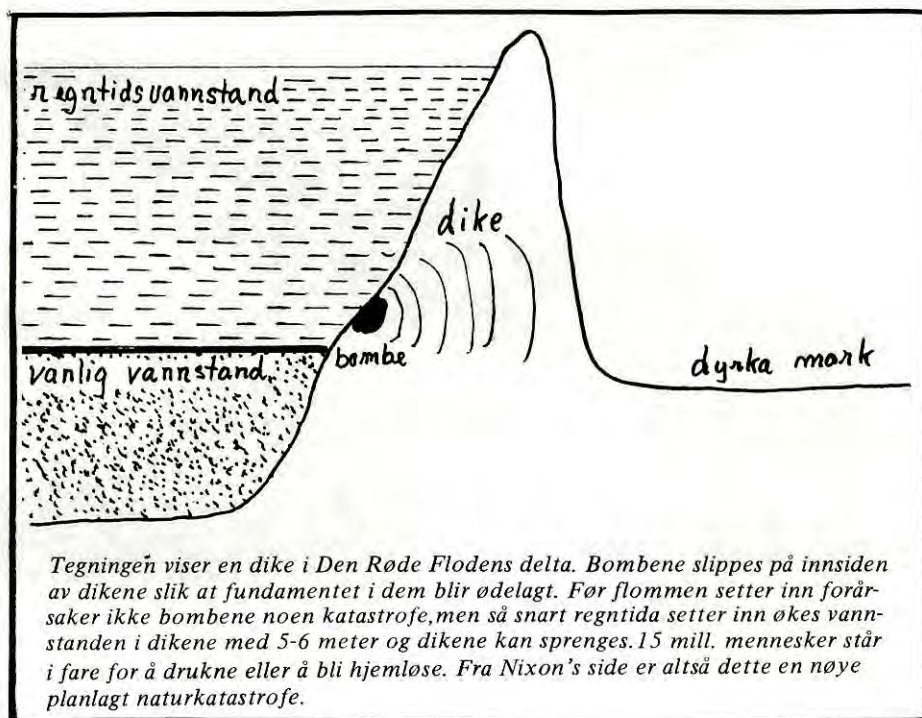
Det kan i denne forbindelse være på sin plass å minne om hva den norske Stockholm-ambassadøren, Jens Bull, sa til den svenske utenriksministeren, Günther, i 1942 da Sverige viste lunkenhet overfor vår regjering i London samtidig som de lot være å stenge konsulatet sitt i Oslo:

»Det er i nød og landflyktighet man lærer sine venner å kjenne. Vi kjemper nå for vår eksistens som nasjon, og hver vennlighet og oppmerksomhet som vises oss, setter vi større pris på enn ellers, men vi legger også dobbelt merke til det som fattes i den fulle anerkjennelse... Derfor legger vi stor vekt på full anerkjennelse. Og vi mener at vi aldri i den grad har vært ett folk og en nasjon som vi er i dag» (Oversatt fra svensk).

Det sa VI den gang — det samme sier vietnameserne i dag!

En annen og mer nærliggende måte å støtte frigjøringskampen på er å delta i den landsomfattende innsamlingsaksjonen »1/2 million til PRR» (omtales nærmere et annet sted i bladet).

Gi så det monner og vær på denne måten med på å støtte den mest seierrike frigjøringskampen gjennom tidene!

Dette var he

nnnes familie

Piken som sitter til venstre på bildet – ved siden av sin far – heter Bui Thi Mai. Hun er femten år gammel. Foran henne og faren, den 44 år gamle Bui Huu Thieu, ligger syv av familien døde. De ble drept da en av de amerikanske bombeflygigantene B-52 tømte sin last over den nord-vietnamesiske havnebyen Haiphong den 16. april i år. Bombene falt om natten mens alle lå og sov. Bare to av familien, foruten Bui Thi Mai og hennes far, overlevde bomberegnet – faren fordi han arbeidet ute på markene den natta bombene falt. Syv av familiemedlemmene ble drept, blant dem Bui Thi Mais mor, hennes søster og tre brødre.

Da vi traff Bui Thi Mai, bar hun et hvitt bånd rundt håret, det tradisjonelle tegnet på sorg i Vietnam. Sammen med seg hadde hun en annen kvinne, Pham Thi Hoan, som bl. a. mistet sin mann og tre år gamle sønn under samme flyangrepet. Disse to kvinnene, pluss oberst Mai Lam, utgjorde til sammen en delegasjon fra Nord-Vietnam som besøkte Norge for en tid siden, for å fortelle om de grusomheter amerikanernes bombing påfører landet.

Amerikanerne bomber hensynsløst. Nixon har selv gitt flyverne frie hender til å velge bombemål. Til forskjell fra tidligere bombeangrep mot Nord-Vietnam er det nå spesielt befolkningen og produksjonslivet som skal rammes.

Bombene slippes over tett befolkede steder og byer, over fabrikkområder, boligkvarter, markeder, sykehus, skoler – overalt hvor folk er samlet og til alle døgnetstider.

Det er gitt ordre om at diker og demninger skal bombes (hvilket også er skjedd) – og resultatet blir kraftige oversvømmelser når regntiden kommer. Det kan nevnes at liknende forbrytelser under 2. verdenskrig brakte nazi-offiserer til galgen.

Kysten er minelagt – noe som vanskeliggjør transport av forsyninger. Omfanget av bombeangrepene har økt betraktelig. Seint i 1971 var det f. eks. «kun» 45 B-52 fly mobilisert i Indo-Kina. I dag er tallet ca. 200. Antallet jagerfly har økt med det tredobbelte i samme tidsrom (til ca. 1200). Og langs kysten patruljerer et stadig økende antall krigsskip – samtidig som de pøser inn granater og raketter mot byer og tettsteder.

Og overalt hvor bombene og granatene faller, går det verst ut over uskyldige barn og eldre!

Utsnitt fra den fullsatte salen i Chateau Neuf under frikonserten i mars som hadde innsamlingsaksjonen «Solidaritet Norge – Vietnam» som samlingsmerke.

Innsamlinga Norge – Vietnam:

57 000 kr. på 3 1/2 måned

26. juni var det kommet inn ca. 57 000 kr. til Solidaritet Norge–Vietnam – 1/2 million til PRR. Et meget bra resultat når vi vet at støtte til frigjøringskampen har vært et svært kontroversielt emne i Norge. Det varte f. eks. lenge før DNA reit verbalt tok stilling for FNL, og de fleste kjenner vel til Arbeiderpartiets vaklende og unnfallende politikk om Vietnamkrigen.

HVEM HAR STØTTET FRIGJØRINGSKAMPENE I INDO-KINA MATERIELT?

Solkom var den første organisasjonen som startet en landsomfattende innsamling til fordel for frigjøringskampen i Vietnam. Denne innsamlinga fikk et postgironummer og ble kalt frigjøringsfondet (FF). Til tross for at det stadig seig inn penger til FF, var ikke innsamlinga særlig vellykka. Sjøl om pengene som kom inn til FF gikk vilkårløst til FNL, fikk ikke FF noen særlig stor oppslutning – hverken politisk eller når det gjaldt pengebidrag. Grunnene til dette er flere; viktigst er vel kanskje den at arbeidet med FF aldri ble Solkoms hovedoppgave, men »bare en av de viktigste hovedoppgavene som Solkom har» som det sto å lese i et gammelt For Vietnam. En annen grunn er sjølsagt at den gang (i slutten av 60-åra) var det vanskeligere å drive innsamling til fordel for frigjøringskampen enn i dag.

VIETNAM 70

Vietnambevegelsen ble Arbeiderpartiets

svar på splittelsen i Solkom. Ledelsen i Vietnambevegelsen har hele tida hatt sitt fotfeste i DNA og AUF, og har dermed stått nær knytta til LOs og DNAs veldige kontakt- og maktapparat i fagbevegelsen og i Arbeiderpartiavisene. I 1970 starta Vietnambevegelsen en innsamling til FNL som de kalte Vietnam 70. Pengene som kom inn var øremerka på forhånd og skulle gå til humanitære formål som medisiner o.l. Til denne innsamlinga kom det inn bevilgninger fra fagbevegelsen pluss en del penger fra kommunestyre der AP hadde flertall eller fikk støtte fra SF/NKP. I løpet av året kom det inn noe over 200 000 kr. Men det er ikke særlig imponerende når en ser på Vietnambevegelsens bakgrunn og støtte (sammenlikn f. eks. med de summene som DNA og LO bruker til »EF-informasjon»).

SOLIDARITET NORGE–VIETNAM

Solidaritet Norge–Vietnam ble som de fleste vel nå kjenner og som leser dette, navnet på en ny innsamlingsaksjon som Solkom tok initiativet til og som kom igang i mars. Her skal ikke sies stort om bakgrunnen for aksjonen (se annetsteds i bladet og i FV 2/72), bare kort nevne at alle kan delta som støtter aksjonens politiske grunnlag:

Støtt aksjonen
»1/2 million til PRR»
SOLIDARITET NORGE–VIETNAM
POSTGIRO 21 08 26

1. Vilkårløs støtte til folkets rette representanter i Vietnam – Den Provisoriske Revolusjonære Regjering (PRR).

2. USA ut av Indo-Kina.

Innsamlinga har hittil fått støtte fra følgende organisasjoner på landsbasis: FMK, Kristent Fredslag, MLG, NSU, SF, SFU, SUF(m-l) og sjølsagt Solkom. Dessuten har en god del aktive faglige tillitsmenn fra arbeidsplasser over hele Norge støttet opp om innsamlinga.

I løpet av 3 1/2 måned er det kommet 57 000 kr. Det er f. eks. mer enn det beste resultat som FF kan vise til i løpet av et år – nemlig ca. 50 000. Dette betyr et gjennombrudd for en aktiv politisk og materiell støtte til frigjøringskampen i Vietnam. Innsamlinga er et politisk gjennombrudd for den aktive delen av Vietnam-opinionen. Innsamlinga har vist at det rundt om i Norge finnes en rekke organisasjoner og enkeltpersoner som fullt ut støtter FNL og PRR på deres eget grunnlag.

HVA KAN DU GJØRE:

57 000 på 3 1/2 måned er bra, men det kan bli langt bedre. F. eks. hvis du som leser dette blir med i innsamlinga. Ta ei liste (bestilles fra aksjonens adresse) eller send inn penger på den postgiroblanketten du finner her i bladet. Hvis du er med i en av de organisasjonene som allerede er med i innsamlinga, aktiviser laget ditt til å samle inn penger til »Solidaritet Norge–Vietnam». Utfordre andre til å delta, bli med på å lage innsamlinga vellykka. Husk

at våre venner nå må holde ut og kjempe mot en terror som er verre enn noen sinne. **DE TRENGER DIN HJELP !!**

Her er en grafisk oversikt over innsamlinga slik resultatet er til nå i de forskjellige distriktene i landet.

Her er noen av de som hittil har bidratt til innsamlinga:

Bevilgninger:

Sauda fab.arb. forening avd. 37 NKIF 1000 kr.

Psykologisk stud.utvalg Oslo 500 kr.

Marxistiske arbeidsgrupper 500 kr.

Norsk Studentunion 10000 kr.

Dessuten har det vært lister og innsamlinger rundt på arbeidsplasser, skoler, festmøter, landsmøter osv. F. eks. har SF og SFU to ganger samla inn over 500 kr. på større tilstelninger de har hatt. Et godt eksempel til etterfølgelse. Det viktigste er imidlertid alle enkeltbidraga og alle som på en eller annen måte er blitt aktivisert til støtte for kampen i Vietnam.

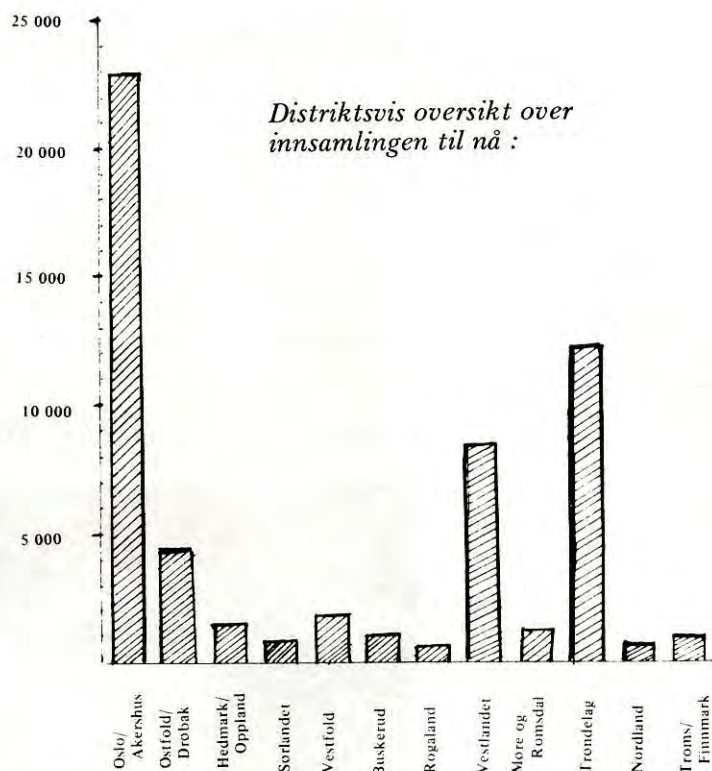
Klosterfossen avd. av Union Skien 100 kr.

Malersvennenes forening Bergen 100 kr.

Hedmark/oppland stud. forening 1000 kr.

Medl.møte i Medisinerforeningen i Bergen

200 kr.

Et av bandene som spilte under frikonserten – med en av innsamlingsplakatene i forgrunnen.

Forts. fra s. 7

bud fra 9 til 6. Pressesensuren er skjerpet – det er forbudt å skrive om FNLs seire eller lav moral i Saigon-hæren. Likevel: det skrives om nye tiltak som er gjennomført i byene, og det gjenspeiler også hvor alvorlig situasjonen er for Thieu.

– Thieu har nektet visa til utlandet også. Men de fleste vietnamesere har ikke råd til visa som koster penger. Derfor er forbudet myntet på hans egne: administrasjonen er redd for tiden som kommer; de vil utenlands mens det ennå er tid. Visumforbud forhindrer at Thieu blir sittende alene i Saigon, sier Le Phuong.

LYS SITUASJON, MEN ...

I hovedsak er den militære stilling lys. En rekke seire er vunnet, og den bastante folkereisningen vil legge grunn for nye seire og hjelpe fram frigjøringsstyrkene på nytt. Politisk sett domineres bildet av de frigjorte områdene og Saigon-administrasjonen som er kommet inn i en ny oppløsningsfase.

Men Le Phuong løfter likevel en advarende pekefinger: i all optimismen må en ikke glemme at USAs luftkrig er trappet opp. De frigjorte områdene får ikke den etterlengtede fred, men må berede seg på systematisk bomberegner, menneskelige lidelser og økologiske ødeleggelser. Rekken av USAs krigsforbrytelser ser bare ut til å øke og øke ...

For oss her i Norge må svaret bli økt støtte til vietnams folk – gi bidrag til aksjonen »1/2 million til PRR» – postgiro 21 08 26.

Støtt aksjonen
»1/2 million til PRR»
SOLIDARITET NORGE-VIETNAM
POSTGIRO 21 08 26

Norsk soldataksjon for FNL

Under sin turne i Norge i begynnelsen av mai landet den amerikanske general Westmoreland med følge av sitt helikopter på Ramfjordnes Base ved Tromsø. Her fikk han en liten smakebit av hva norske soldater mener om det han selv kaller »den mest kristne av alle saker» – nemlig USAs folkemord i Vietnam. Da generalen var kommet ut av helikoptret, ble et stort FNL-flagg drapert over rekkverket til balkongen på soldatforlegninga. Generalen var selv den første til å oppdage dette og måtte selv gjøre sitt vertskap oppmerksom på denne soldataksjonen. En MP ble sendt inn i forlegninga, men før han kom så langt, var alle soldatene fordelt på sine respektive arbeidsoppgaver og forlegningsrom. MP'er og befal ble satt inn i en razzia på kaserna, og utgangene ble blokkert. Men flagget ble ikke funnet før razziaen var nesten over. Da kom en nå så upopulær soldat og overrakte FNL-flagget som han hadde funnet, til sersjanten. En kuffert med såkalt »litteratur av forsvarsfiendtlig karakter» ble inndratt, og en soldat ble forhørt av sikkerhetsoffiseren og stilt ubehagelige spørsmål i tilsammen fem timer. Denne soldaten ble dimmitert kort tid etter.

Dette viser hvilke interesser det norske »forsvar» stiller seg solidarisk med – offiserene vil tydeligvis ikke ha noe med anti-imperialister å gjøre.

De som »står bak» demonstrasjonen, er ikke blitt forrådt av sine kamerater – til tross for sikkerhetsoffiserenes anstrengelser. Dette viser hvem de norske soldater stiller seg solidariske med i Vietnam-krigen.

Seier for FNLs soldater!

Soldater

Westmoreland uten Green Berets

General Westmoreland, tidligere USAs øverstkommanderende i Vietnam, var nylig på besøk i Nord-Norge. I den forbindelse vil vi referere en liten historie som går blant soldater i Nord-Norge:

Da Westmoreland var på en base på Andøya, hadde man lagt opp til et arrangement hvor generalen skulle se fascist-filmen Green Berets sammen med

de menige. Men da det kom til stykket manglet en vesentlig ting – filmen. På en eller annen »mystisk» måte var den forsvunnet, og den er ennå ikke kommet til rette. Dermed er den ene av de to kopiene av filmen som fantes her i Norge, »fjernet». En liten, men viktig seier for FNL!

1.mai: Kampdag mot USA-imperialismen

Fra toget på Tingvoll - et av de mange stedene som betingelsesløst støttet FNL/PRR 1.mai

5000 i tog mot terrorbombing

På bildet ser du en del av det største demonstrasjonstog som noensinne er avviklet her i landet til støtte for FNL/PRR. Toget gikk i Oslo 24/4 og bortimot 5000 deltok. Demonstrasjonen ble støttet av en rekke politiske organisasjoner, fagforeninger, tillitsmenn på arbeidsplasser, fredslag osv. Vietnambevegelsen og Solkom sto som arrangører.

Noe av det som betyr mest for det kjempende vietnamesiske folket, er anerkjennelse og støtte. Og selv om regjeringen viser en nokså lunken holdning til frigjøringskampen, fins det andre grupper i vårt land som har skjont nødvendigheten av å gi sin uforbeholdne støtte til FNL/PRR. Nedenfor gjengir vi utdrag fra noen fagforeningers resolusjoner og uttalelser. Antallet av slike vedtak har økt sterkt i de siste par månedene.

Vi oppfordrer fagbevegelsen til å øke støtten ytterligere. Vedta støtteresolusjoner og send kopier til regjeringa, PRR, den amerikanske ambassaden og til Solidaritetskomiteen for Vietnam!

OSLO FAGLIGE SAMORG:

Representantskapet i Oslo faglige samorganisasjon tar i en uttalelse som ble enstemmig vedtatt mandag på det skarpeste avstand fra den amerikanske mineleggingen av nord-vietnamesiske havner. Blokaden er klart i strid med internasjonal rett, og representerer fra USAs side en opptrapping av krigen til et nivå hvor verdensfreden kan komme i fare. Denne krigen, som har påført det vietnamesiske folk enorme lidelser og store materielle ødeleggelser, har utviklet seg til å bli en trusel mot hele menneskeheten, heter det i uttalelsen.

Representantskapet slår videre fast at »vietnamiseringspolitikken» er blitt en fiasko, og ber USA nå innse at dets styrker slåss mot en nasjonal og sosial frigjøringsbevegelse med sterk støtte i folket.

Representantskapet mener at bare full tilbaketrekking av alle amerikanske styrker fra Indokina kan skape fred. Det indokinesiske folk har rett til selv å forme sin egen skjebne. Representantskapet er av den oppfatning at den 7-punkts-plan som Republikken Sør-Vietnams provisoriske revolusjonære regjering har lagt fram under forhandlingene i Paris, er et generøst forhandlingstilbud som kan danne basis for en virkelig fred i Vietnam. USA må gjenoppta forhandlingene i Paris på dette grunnlag, heter det i uttalelsen.

(Hentet fra Arbeiderbladet 19/5-1972.)

Økt faglig støtte til PRR

AVD. 34. — NORSK JERN OG METALL-:

Avdeling 34 av Norsk Jern- og Metallarbeiderforbund har diskutert situasjonen i Indo-Kina på bakgrunn av USAs gjenopptatte bombing av Den Demokratiske Republikken Vietnam.

USA og dets allierte er under krigen i Vietnam blitt tilføyd det ene sviende nederlag etter det annet. Saigon-juntaen har selv avslørt seg som USAs lakeier i Vietnam. Nixons »vietnamiseringspolitikk» har slått feil.

For å knekke det vietnamesiske folks motstandsvilje, har USA tatt i bruk brutale virkemidler.

Avdeling 34 fordømmer på det sterkeste USAs folkemord i Vietnam.

Vi vil uttrykke vår støtte til og solidaritet med det kjempende vietnamesiske folk. Vi henstiller til fagbevegelsen å øke støtten til det vietnamesiske folks rettferdige kamp.

For øvrig støtter avdeling 34 statsminister Palme og likesinnedes, uttalelser i Miljøvernkonferansen i Stockholm.

USA ut av Vietnam. Full støtte til PRRs fredsforslag.

(Hentet fra Friheten nr. 26 1972.)

NYLAND VEST-KLUBBEN:

Verkstedklubben ved Nyland Vest har på klubbmøte vedtatt en uttalelse der det tas skarp avstand fra USAs opptrapping av Vietnamkrigen. I uttalelsen kreves det at den norske regjering om mulig i samarbeid med de andre nordiske land, klart må vise sin støtte til det vietnamesiske folk og uttrykke overfor USA det norske folks forakt for president Nixons vanvittige krigspolitikk. Verdens folk må presse USA til reelle forhandlinger slik at Vietnam kan få frihet til å velge sin egen framtid. Regjeringen må ta i bruk sterkere virkemidler enn vanlig, eksempelvis nedfrysing av forbindelser med USA, og ved å protestere i alle internasjonale organer Norge er medlem av, heter det i uttalelsen.

(Hentet fra Arbeiderbladet 19/5-1972.)

RESOLUSJON FRA NTL-GRUPPE:

NTLs gruppe i Statistisk Sentralbyrå tar på medlemsmøtet 24/5 sterkt avstand fra USAs brutale krig mot det vietnamesiske folket.

Den siste amerikanske terrorbombingen i Vietnam og mineleggingen av nord-vietnamesiske havner kanaler og elver, har påført folket nye store lidelser.

USA vil aldri greie å tvinge det vietnamesiske folket til å avstå fra retten til nasjonal sjøbestemmelse. Bare full amerikansk tilbaketrekking kan stanse krigen.

Vi krever:

— Øyeblikkelig stans av terrorbombingen og mineleggingen.

— Full amerikansk tilbaketrekking fra Indo-Kina.

— Full støtte til FNL og det vietnamesiske folkets frigjøringskamp.

Peder M. Lysestøl.
(Hentet fra Arbeiderbladet 2/6-1972.)

Ukritisk oppgulp

»Det virker som en overveiende del av norsk presse ser det som sin hovedoppgave å spare lesere for inntrykk som direkte eller indirekte kan virke som kritikk av den allierte stormakten USA.»

»... det er en tendens til at de bilder som viser ofre for Vietcong-terror kan finne sin vei til avisspaltene, de andre, og de er gudbedre de fleste, er sjelden å se. Man kan nesten snakke om en bevisst forfalskning av hele bildet av krigen.»

I 1966 var dette »sjokkerende og rystende påstander» som Karl Emil Hagelund (nåværende utenriksredaktør i Dagbladet) satte fram på en Vietnam Teach-in i Oslo. Ingen benekter at nyhetsdekningen fra Vietnam har forbedret seg noe; Pentagon-rapportens avsløringer av den amerikanske pressens løgner og forfalskninger har, sammen med den generelle utviklinga av Vietnamopinionen i Norge ført til at det verste ugraset har blitt lukt bort, ja, at det til og med slumper til å være enkelte refererte nyheter fra FNL og Hanoi. Likevel er hovedtendensen i denne dekninga svært åpenbart i USA-imperialistenes interesse fremdeles. Vi har forsøkt i denne artikkelen å peke på noen av de forholdene som bidrar til å opprettholde et falsk og fordreid bilde av det som egentlig er en nasjons kamp for nasjonal selvstendighet. Dette intervjuet forteller litt om hvordan Norsk Telegrambyrå driver i sitt arbeid for å få nyheter fra Vietnam ut til norske aviser. FV-redaksjonen har fått intervjuet av noen mediaforskningsstudenter på universitetet i Oslo, som mener at det på en utmerket måte forteller om den mer eller mindre fordekte ideologien som gjennomsyrrer alt pressebyråstoff en finner i avisene. Nok en gang kan en fastslå at noen forståelse av folkekrigen og dens grunnpillarer, geriljaen, finner en i hvert fall ikke her.

NTB – INGEN KONTAKT MED FNL

– Har NTB noen kontakt med pressebyråer i Hanoi eller FNLs eget byrå?

– Nei, vi har ingen direkte kontakt med Hanoi, men alt stoffet som kommer blir jo formidlet videre av TASS eller Reuter, slik som f. eks. når Hanoi sender ut kommunikeer. NTB får hoveddelen av

Anti-imperialistisk informasjon gir et riktigere bilde av Vietnam-krigen. Her fra en FNL-stand på Tingvoll.

PRR påpeker:

Grunnleggende feil i norske nyheter

PRRs Informasjonskontor utgir hver måned en bulletin med informasjoner direkte fra Vietnam. I forhold til de millionene av ord som spys ut av de store nyhetsbyråene, er det selvsagt som en dråpe i havet. Likevel har PRR nådd fram til sine sympatisører, og i det aller siste også ut til noen aviser. FV har bedt om noen kommentarer til nyhetsdekningen i Sør-Vietnam, og mulighetene for vestlige korrespondenter til å dekke krigen direkte ute i kampområdene:

Etter at vietnamiseringa ble satt i verk, har pressefolk svært liten bevegelsesfrihet p.g.a. Saigon-juntaens strenge restriksjoner. Under Laos-invasjonen ble pressefolk regelrett utestengt fra kampområdene, bare fordi USA og juntaen måtte skjule sine nederlag. I dag er det svært vanskelig for utlendinger å få informasjon på egen hånd. Det har f. eks. blitt innført en såkalt »streng» presse-sensur på alle meldinger om militære nyheter. Nå kan det bare trykkes nyheter som er utarbeidet av Quang Tris Hovedkommandos avdeling for psykologisk krigføring. Mens en tid-

ligere kunne følge med troppene i kamp-handlingene, er dette nå helt forbudt.

Til slutt fikk FV noen generelle kommentarer til spørsmålet om dekninga av Vietnam-krigen i norsk presse:

For det første er det alt for lite stoff som kommer i avisene, sjøl om dette har blitt litt forandret etter offensiven. Fremdeles er det en grunnleggende feil i denne dekningen; den store politiske bevegelsen som har fulgt i offensivens kjølvann har blitt totalt utelatt. I norske aviser har det for eksempel ikke stått et ord om de store kampene som har funnet sted i de mer urbaniserte delene av Vietnam; at streikekamper bl. a. har fulgt etter de store seirene på slagmarken. En leser også altfor lite av kommentarstoff angående krigen. Når vi utgir vår månedlige bulletin, er det bl. a. for å bidra til å rette opp dette misforholdet. Forståelsen av Vietnam-krigen får en bare dersom en ser hele den politiske bevegelsen som finner sted, på alle fronter. Geriljaens aktiviteter er som kjent hele grunnlaget for at vi kan føre denne kampen fram til seier.

sitt stoff fra det engelske nyhetsbyrået Reuter, foruten de vanlige vestlige byråene. Dessuten kommer endel stoff direkte fra korrespondenter i Moskva, Brussel og Washington. Utenriksmedarbeideren i NTB hadde dette å si om korrespondentens holdning til stoffet de formidlet:

KORRESPONDENTER »DRILLET» I NTB

– Når det gjelder våre egne korrespon-

denter er de selvfølgelig drillet i vår uavhengige måte å se stoffet på, slik at problemet om »høyre» og »venstre»vri aldri dukker opp. Men når det kommer merkelige og obskure meldinger fra ukjente kilder, er det klart at de sjekker dem opp.

– Har dere spesielle preferanser i valg av nyhetsbyråer?

– Nei, det har vi ikke. Av rent naturlige grunner kommer størstedelen av vårt stoff fra Reuter. Grunnen er at deres

Imperialistvennlig språkbruk

Det er vanskelig å avlive myten om såkalt objektiv og upartisk nyhetsformidling gjennom massemedia. De som sitter med makten har en tendens til å oppfatte sine egne vurderinger og sin indoktrinering som selvfølgeligheter og som all-

mennmenneskelige sannheter.

En analyse av språkbruken i nyhetsmeldinger kan imidlertid være et brukbart redskap til å avsløre hva slags interesser som ligger bak informasjonene vi får. For det er viktig å merke seg at de fleste

nyhetsmeldinger rommer en ideologi, skjult eller åpen, ofte uttrykt ved det som ikke sies i en nyhetssending.

I den forbindelse kan det være nyttig å se på Vietnam-stoffet i i Arbeiderbladet, og særlig på de dagsaktuelle nyhetene. Hvordan blir de behandlet, f.eks. språklig? Vi skal ta for oss et par punkter som vi anser som de viktigste for dette formålet:

Først det vi kan kalle tekstens »ytre« aspekter, som bl. a. berører forholdet mellom avsender og mottaker, altså den sosiale side ved en kommunikasjon. Hvem er avsenderen? (kunnskaper, sosial status, politisk oppfatning osv.), og hvem henvender avsenderen seg til? Dette kan være avgjørende for hvordan nyhetsformidlingen blir formulert og hvordan den blir oppfattet av mottakeren. Når det dreier seg om en avismelding er det snakk om en enveis-kommunikasjon, hvor journalisten ofte er anonym. Dette kan gi meldingen

.....forts. s.20

Militære løgnprodusenter i Saigon

journalistiske rutine ligger svært nær opp til vår ... Det er altså i spørsmålet om redaksjon og teknikk av Reuter ligger svært nær opp til oss.

NTBs NYHETSSALG

– Noen kommentarer til NTBs dekning av Vietnamkrigen?

– Nå kommer vi inn på spørsmålet om teknikk igjen. Hva vi sender ut i omfang er i stor grad avhengig av kapasitet på linjer og i setteri. Er det landskamp på Bislet er det klart at utenriksstoffet skjæres ned. Vi skal jo selge dette her, og det er ingen aviser som vil ha Vietnamstoff da. Men det som er politisk viktig i enhver sak må jo bringes ut til folk, uansett om det kommer fra Saigon eller Hanoi.

Det er jo greit å huske på at det er folk som er »drillet i NTBs uavhengige måte å se stoffet på» som avgjør hva som er »politisk viktig» i enhver sak. Beklageligvis har ikke engang denne såkalte uavhengigheten gjort sitt til at NTB noen gang har fått direkte opplysninger fra dem som står midt oppi kampen. Er det rart at en får et forvridd syn på folkekrigen når en foretrekker vestlige, utenlandske korrespondenters opplysninger som sendes via Saigon, London og Oslo, framfor vietnamesernes egne? Hva blir igjen av forståelse når en på alle disse stedene kutter ut en bit hist og her? En kan ikke vente

seg noe annet enn et misfoster ut av det. Undersøkelsene viser utvetydig at behovet for riktig informasjon er stort. Sjøl om opinionen er på gli i Vietnamspørsmålet, henger nyhets- og pressebyråene langt etter.

AFTENPOSTEN

Aftenpostens utenriksmedarbeidere driver naturligvis ikke »politisk virksomhet» når de foretar utvelgelsen av nyheter fra Vietnamkrigen. Våre kontakter blant mediaforskningsstudentene har overlatt oss noen gullkorn fra et intervju med en av medarbeiderne:

– Har De noen kommentarer til nyhetskildene i Saigon – det har jo etter hvert blitt en kjent sak at noen av dem er lite troverdige.

– Ja, jeg vet ikke om Saigon d e r står i en annen situasjon enn en hvilken som helst hovedstad i verden. Det kommer jo an på hvem som uttaler seg om hva.

– Hva med de militære kildene i Saigon?

– Ja, man kan jo si at »militære kilder» alltid er mer enn en person, så de varierer vel fra sak til sak skulle jeg tro. Aftenpostens kilder er foruten de vanlige nyhets- og pressebyråene, egne korrespondenter i de største vestlige hovedsteder og i Moskva. Foruten dette abonnerer avisa også på New York Times.

– Av denne enorme stoffmengden må jo en masse kuttes ut. Hvordan foregår dette?

– Alt stoffet samles i en bunke, og en mann ser igjennom det og plukker ut det han anser som det viktigste. De kriteriene som finnes for utvelgelse dreier seg for det meste om personlige vurderinger; man må prøve å få med det som sier noe, og å sjalte ut det ubrukbare. Overskriftene er det samme mann som lager.

På spørsmål om nyheter fra Hanoi og FNL svarte medarbeiderne:

– Fra Hanoi kommer det jo alltid bare offisielle erklæringer, og man får jo bare gjengi det som det er når vi får det gjennom Reuter eller TASS. Hanoi er jo en »lukket by» i journalistisk forstand. Jeg mener at man bare er henvist til offisielle nyheter.

– Har dere noen spesiell skepsis overfor visse kilder dere får nyheter fra?

– Det er et spørsmål jeg helst ikke vil besvare, for det kan variere fra sak til sak. Det er jo bare lang erfaring som kan gi grunnlag for å vurdere det.

– Når det gjelder pressebyråer fra »den andre siden» vet jeg sannelig ikke. Den nyhetsdekningen kan jo ikke vi bruke for den har såvidt jeg vet karakter av å være pressemeldinger som omhandler saker som ligger litt tilbake i tiden.

et upersonlig, saklig og i enkelte tilfeller et offisielt preg. Slik har nyhetsformidlerne en »gunstig» posisjon i forhold til leserne, og kan utnytte dette (bevisst eller ubevisst) til manipulering av en mottakelig leser.

OVERSKRIFTENE

Det er særlig i overskrifter at dette er mulig og flittig benyttet. En overskrift skal angi innholdet i en melding og vekke lesernes interesse. Slik blir den gjerne et lett sensasjonspreget blikkfang: »USAs PRESIDENT FRATAS RETTEN TIL Å FØRE KRIG» (!)(14/4-72), og »USA LEKER MED TANKEN OM INVASJON I NORD-VIETNAM» (6/5-72). Det finnes dessuten mange lesere som nøyer seg med å lese overskriftene, og spesielt i slike tilfeller ligger muligheter for ensidighet og åpen eller tilslørt holdningspåvirkning. Her må nevnes et særlig typisk trekk: Synsvinkelen ligger nesten konsekvent hos USA eller Saigon; noen eksempler kan belyse dette: »NIXON: VI VIL ALDRI LA OSS SLÅ I VIETNAM» (28/4-72), »ENGSTELSE FOR MOSKVAS OG PEKINGS REAKSJONER» (Hvem er engstelig?), videre »USA-SENATOR: SLAGET SYNES TAPT...» (5/5-72). Eksempelene er mange. Her avslører Arbeiderbladet grundig sitt vestlig-orienterte syn. De fleste begivenheter vurderes automatisk fra USA-imperialistenes side. Og selv om avisa i sine ledere og i enkelte kommentarer sterkt kritiserer og av og til åpent fordømmer USAs krigføring, undergraves denne holdningen av en gjennomført identifisering med USA og dets allierte.

ORDVALGET I NYHETS-MELDINGENE

Herfra går vi over til de »interne» aspekter ved en tekst, eller det vi kan

kalle de språklige enkeltelementene i meldingene vi undersøker. Vi skal bare konsentrere oss om ordvalget, hvilke ord som brukes, om de er »nøytrale» eller såkalt »ladet». Mange har sikkert reagert på ordet »kommunist-styrker» når det refereres til FNL-styrkene, og den konsekvente bruk av »Nord-Vietnam» og »Sør-Vietnam», som om det dreide seg om helt atskilte land. Dessuten er ordet »invasjon» hyppig brukt, et ord som klart impliserer noe fiendtlig-sinnet. Slik ordbruk har fått stor gjennomslagskraft, og har sannsynligvis virket som en effektiv indoktrinering.

Fremdeles med Arbeiderbladet som kilde siterer vi: »NORD-VIETNAMESISKE JAGERBOMBFLY ANGREP ONSDAG MORGEN DEN SJUENDE AMERIKANSKE FLÅTE I TONKING-BUKTA...» Like nedenfor, i samme melding, finner vi: »ETT AV FLYENE BLE ØDELAGT OG TO NORDVIETNAMESISKE OVERFLATEFARTØYER SANNSYNLIGVIS SENKET AV ILD FRA DE AMERIKANSKE KRIGSSKIP.» (20/4-72) (Våre understrek.). Formuleringene har to interessante sider: 1) Merk forskjellen i valør mellom de to understrekede uttrykkene (Hvem »angrep» og hvem ble »senket av ild?»). 2) Merk setningenes oppbygging: Den første er aktiv og subjektet kan klart identifiseres. Den andre er en passiv-konstruksjon (bl. a. senket av ild) og opphavet, subjektet for handlingen er bedre skjult i det upersonlige »fra de amerikanske krigsskip». Dette kan muligens virke subtilt, men slike og liknende eksempler finnes i mengder. De er lumske redskaper for formidlerne av en imperialistisk tankegang.

At kommunist-redselen er levende i samme avis gir følgende spekulative og aggressive overskrift en antydning om: »KINA KLAR MED 700 MILLIONER!» (12/5-72). I selve meldingen framgår at

»KINAs 700 MILLIONER INNBYGGERE UTGJØR EN MEKTIG STØTTE TIL NORD-VIETNAM», altså en klar forvrengning i overskriften. En annen lyder: »USA MÅ TREKKE NYE FLY INN I VIETNAMKRIGEN» (10/4-72). Dette er en sterkt ladet påstand: *Må* USA trekke inn fly??. Tendensen er stadig at Saigontropper og amerikanske fly og skip blir »UTSATT» for »NORD-VIETNAMESISKE ANGREP», og Saigon »FRYKTER» at situasjonen »FORVERRER» seg, at de kanskje ikke »KAN KLARE Å STANSE DEN NORD-VIETNAMESISKE ANGREPSBØLGEN I SØR-VIETNAM» (5/5-72).

Og hvordan uttaler så Arbeiderpartiets egne talsmenn seg om Vietnam-krigen? »BRATTELI APPELLERER: VIETNAMKRIGEN MÅ BRINGES TIL OPPHØR» (2/5-72). Uttalelsen får et nesten komisk skjær på bakgrunn av den dobbeltholdningen statsministeren har inntatt til dette spørsmålet tidligere. I samme klisjefylte vendinger finner vi følgende: »REGJERINGEN BEKLAGER VIETNAM-OPPTRAPPINGEN: GUTTORM HANSEN: USA MÅ TA TIL VETTET». Slik har de sikret seg gjennom språklige handlinger; politikeres uttalelser lever sitt eget liv, de skal berolige opinionen og sikre gjenvalg av de som forsvarer USA-imperialismen.

Uttalelsene til politikerne er ikke helt uten betydning. Fordømmelsen av USA-imperialistenes barbariske krig har hatt betydning utenlands, men vi skal ikke la regjeringa leve på at de har avgitt noen uttalelser, vi skal presse dem til å gå lenger og omsette snakket til handling.

Uten dette kan språket bli et effektivt verktøy for dem som vil tjene imperialistenes interesser, til å tilsløre de politiske realiteter og det som egentlig skjer.

Språket brukt på en annen måte

I THAILAND

Vær takknemlig, lille barn
Landet ditt er verdens tredje største
produsent av gummi.
Faren din har fått plass på den norske
malingsfabrikken.
Han får sytti øre timen, men siden
det er spørsmål om effektivitet
kan den eldste broren din
klare halvannen krone.

Vær takknemlig, lille barn.
Landet ditt er fra naturens side et
rikt land.
Når det er fisk i vannet
og ris på marken
er thai'en fornøyd pleier man å si.

Har dikteringen av norsk utenrikspolitikk fra Brussel begynt allerede? Joseph Luns' uttrykk overfor Cappelen skulle tyde på det

Norge — Vietnam:

Kamp for nasjonal sjølråderett

Kampen for nasjonal sjølråderett er et tema vi gjenfinner både i Vietnams og Norges historie. Vietnam har en nær fire tusen år lang tradisjon i så måte. I nyere tids historie var først de franske kolonialistene inntrengere, og det vietnamesiske folket har uavbrutt kjempet for å frigjøre seg. I 1945 reiste folket i hele landet seg — fra nord til sør. Gjennom august-revolusjonen frigjorde de seg fra de japanske militaristene og grunnla den Demokratiske Republikken Vietnam. Men franskmennene ville gjenopprette sitt hegemoni, og etter ni års kamper ble de franske imperialistene definitivt slått ved Dien Bien Phu.

Men imperialistene hadde ikke til hensikt å gi Vietnam sin uavhengighet. Geneve-konferansen anerkjente offisielt landets suverenitet og uavhengighet i 1954, men USA saboterte avtalen og innsatte et marionette-regime under forsøket på å omgjøre Sør-Vietnam til en neo-koloni og et militært støttepunkt.

SJØLRÅDERETTEN

Hva som siden har skjedd, skal vi ikke utmale i detalj her. Det vietnamesiske folket har kunnet oppvise en ukuelig kampvilje og motstandsevne overfor USAs krigsforbrytelser som savner side-stykke i historien. Som ledd i motstandskampen ble den Nasjonale Frigjøringsfronten dannet i 1960 — i 1969 den Provisoriske Revolusjonære Regjering.

Siktemålet i kampen har alltid vært å

forene hele folket mot USA-imperialistene og deres løpegutter i Vietnam.

I FNLs og PRRs programmer går igjen fem hovedprinsipper i forholdet til andre land: Gjensidig respekt for uavhengighet, suverenitet og territorial integritet, ikke-aggresjon, ikke-innblanding i hverandre indre anliggender, likhet og gjensidige fordeler, fredelig sameksistens. Programmet går inn for opphevelse av alle systemer og politiske tiltak som imperialist-maktene gjør bruk av for å splitte, undertrykke og utbytte de forskjellige nasjonaliteter.

Den ene imperialistmakt har fortrenget den andre i Vietnam. Men selv om maktens navn skifter, har de alle ett felles: undertrykking og utbytting. Og vietnamesernes motstandskamp har alltid båret preg av viljen til nasjonal sjølråderett.

NORGES KAMP

Også i vår historie har dette vært et sentralt tema. I 1814 ga stormaktene Norge til Sverige. Sentralt i den striden som fulgte sto Stortingets vilje til å hevde sin makt mot svenskenes og deres venners unionsbestrebelse. Med grunnloven som våpen tvang Stortinget svenskekongen skritt for skritt over på defensiven, til tross for fare for statskupp og krig flere ganger. I 1905 ble de siste rester av unionen oppløst. Men vår kamp for nasjonal sjølråderett var ikke endt med det. Industriell ekspansjon gjorde Norge med sin enorme fossekraft til et attraktivt

objekt. Konsesjonslovene ble svaret, og de beskyttet oss i stor utstrekning mot utenlandske overgrep mot våre naturrikdommer.

Trådene fram til dagens situasjon er klare. I dag står EEC fram som den største truselen mot vår nasjonale sjøl-stendighet. EECs prinsipper er uforenlige med de vi knesatte i 1905: vi ville ha egen handelspolitikk og uavhengig utenrikspolitikk. EEC skal ha felles handelspolitikk, felles ytre tollmur overfor alle land utenfor EEC. I utenrikspolitikken er målet — for å si det med Sicco Mansholt: »EEC skal tale med en stemme utad!«

ILD OG VANN

Imperialistene og verdens folk har uforenlige interesser. Verdens folk ønsker fred og nasjonal sjølråderett til å utvikle landet sitt. Imperialistene ønsker og vil alltid ønske profitt og undertrykkelse. Imperialismens epoke har som tydeligste kjennetegn blodige erobnings- og omfordelingskriger som folkene har måttet betale for.

EEC vil ikke utvide sitt medlemsstall fra 6 til 10 for å styrke posisjonen til folkene i disse landene. EEC er en imperialistisk makt med behov for ekspansjon. Vest-Tyskland dominerer bildet, og landet har voldsomt råvarebehov. All olje må importeres, 96 prosent av jernet, osv. Samtidig investerer tyskerne utenlands og må stadig skaffe nye områder å plassere sin overskuddskapital i. I 1970 ble 35 milliarder kr. plassert utenlands av tysk kapital.

EEC er verdens største råvareimportør, og det påpekes fra Kommisjonens side at: »...dette viser at det er av største betydning å sikre industriene i Fellesskapet forsyninger av råstoff til priser som ikke er ugunstigere enn de prisene konkurrentene i andre deler av verden må betale...» Konklusjonen er at adgangen til råstoffkilder utenfor Fellesskapet må sikres. Vi kjenner igjen gamle imperialistmaktens kamp om land og råstoffer.

UNCTAD III

Seinest fikk vi bekreftet EECs karakter på UNCTAD III-konferansen. Det ble ikke vist noen vilje til å rette opp det urettferdige bytteforhold mellom de fattige råvareproduserende land og EEC. Utbyttingskarakteren i Yaounde-avtalen fra 1963 mellom EEC og 18 afrikanske land slår fast at EEC har enerett på råvareeksporten derfra. De 18 forplikter seg på sin side å importere ferdigvarer fra EEC. Prisene på primærprodukter har ikke sunket i sin alminnelighet, men bare prisene på varene fra de fattige land, kom det fram på UNCTAD. Kravene om en mer rettferdig bytte-ordning ble nedstemt med USA og EEC i spissen. Storbritannia hadde ingen politikk i det hele tatt – fordi de skal inn i EEC, ble det opplyst.

EECs koloni-interesser har som ventet allerede måttet resultere i undertrykkelseskriger. Et utvidet EEC står i dag direkte eller indirekte bak kriger i Tscad, Mosambique, Angola og Guinea Bissao i Afrika, for å nevne noen.

KONTRAST

Hovedmotsigelsen i verden i dag går mellom imperialistene og verdens utbyttede folk. Det er verdens folk som er på offensiven mot undertrykkelse som er tendensen i dag. Mange steder praktiseres mellomfolkelig samarbeide på like fot. Den indo-kinesiske enhetsfronten er et eksempel på dette. Her heter det at de tre

folkene i Vietnam, Laos og Kambodsja vil styrke solidariteten, føre en heltmodig kamp for å overvinne all undertrykkelse og forsvare sine ukrenkelige nasjonale rettigheter. Indo-Kina søkes å gjøres til et virkelig uavhengig og fredelig område. Det er forbud mot fremmede tropper på egen jord, og ingen skal delta i noen militærallianse. Det er forbud mot at noen fremmed makt får anledning til å utnytte noen av partenes territorier til aggresjon mot tredjeland.

Landenes praksis i frigjøringskrigen overfor USA har vist at prinsippene holder. EEC med sine politiske prinsipper med f. eks. planer om opprettelse av felles flåte/hær og knebling av enkeltlandenes interesser, krigføring i Afrika bryter alle prinsipper om mellomfolkelig samarbeide. EECs interesser er uforenlige med folkenes interesser.

Et EEC-medlemskap vil drive Norge ytterligere over på gal side i verdenspolitikken. Spørsmålet er: På hvilken side ønsker vi å stå i hovedmotsigelsen? Ønsker vi å bevare og videreutvikle mulighetene til å føre en riktig politikk overfor den 3. verden og solidarisere oss med dem, eller skal vi tvinges med i stormaktenes tranedans og forsøk på å bevare og forsterke sin utbytting av den 3. verden?

ANTI-IMPERIALISTISK ARBEID

– EEC-samarbeide forplikter, har Bratteli sagt. Det kommer også til å forplikte oss i spørsmål som holdning til Vietnam-krigen. Samordning av utenrikspolitikken står sentralt for EEC. EEC-statenes og Storbritannias Vietnam-politikk er preget av dels åpen støtte til USAs krig, dels stille samtykke. Ingen regjering i EEC har anerkjent DRV.

Allerede nå er Norges handlefrihet i utenrikssaker begrenset gjennom NATO!

Solidaritets tanken er levende i den norske opinionen. EEC-medlemskap vil true videreutviklingen av den.

Regjeringa har ofte ført en forgjeves kamp for sin politikk der. EEC er ikke det spor bedre i så måte: det er selvmot-sigende å tro at vi ved å binde vår utenrikspolitikk til EEC vil kunne påvirke EEC i noen progressiv retning.

Det vil heller bli vanskeligere for opinionen å vinne fram med sine krav. På lang sikt må en regne med at Brussel vil få mer og mer å si – og hovedtendensen i EEC-landene er hardere undertrykkelse og forfølgelse av progressive – deriblant Vietnam-aktivister. De demokratiske rettigheter som demonstrasjoner, aksjoner m.v. er gjenstand for harde reaksjoner – på Renault-fabrikkene ble en progressiv skutt for å dele ut løpesedler nylig.

En må derfor regne med at et eventuelt EEC-medlemskap betyr forverring for oss både hva angår Norges utenrikspolitikk utad, og mulighetene for å vinne fram og styrke vårt solidaritetsarbeid med folkene i Indo-Kina.

OPPSUMMERING

På bakgrunn av blant andre de forhold denne artikkelen har tatt opp, er det riktig standpunkt å stemme imot EEC. En slik konklusjon er særlig bygd på følgende forhold: Et eventuelt EEC-medlemskap vil gjøre vår Vietnam-politikk enda mindre sjølstendig. Videre er det riktig å forsvare vår nasjonale sjølråderett og de demokratiske rettigheter. Videre er det viktig å utvikle solidariteten mellom alle folk som kjemper mot imperialistisk aggresjon. EEC-medlemskap betyr en svekkelse i denne kampen.

Pierre Overney ble skutt ned av Renaults bedriftspoliti i februar i år. Han hadde oppfordret til demonstrasjoner mot oppsigerler, arbeidsledighet og rasisme. Som EEC-medlem kan vi vanskelig hindre en liknende utvikling her i Norge – en utvikling som setter våre demokratiske retter i fare.

Støtt aksjonen
»1/2 million til PRR»
SOLIDARITET NORGE-VIETNAM
POSTGIRO 21 08 26

Norge invaderes i september

50 000 Nato-soldater invaderer Nord-Norge 14.-23. september. Øvelsen denne gangen heter «Strong Express» og et viktig element er å trene seg i raskt å slå ned indre uro. Opplysningene om øvelsen er som alltid sparsomme. Aksjoner av denne typen tåler ikke meget dagslys. Nå som forholdet mellom Sovjetsamveldet og USA stadig er blitt bedre, er det nok ikke bare denne staten disse militære øvelsene er rettet mot. Opposisjonen i USA og motstanden mot USAs imperialistiske politikk i de enkelte NATO-land er blitt et viktig mål.

Under «Good Heart»-øvelsen ble det sendt et øvelses-telegram til Brussel om at FNL-grupper var i søkelyset.

NATO-øvelsen som avsluttes dagen før folkeavstemninga om EF, er den største militærøvelsen som noen gang er holdt i de atlantiske farvann: 50 000 mann, 190 skip, 400 fly. 11 land deltar, bare Hellas, Tyrkia, Luxemburg og Island deltar ikke av NATO-landene. Fra norsk side stiller Hæren 6700 mann, dessuten vil Sjøforsvaret og Luftforsvaret være med.

Ifølge Aftenposten skal et av leddene i øvelsen være en landingsoperasjon et sted i Troms eller Nordland, med 12 000 mann.

Man kan gjøre seg forskjellige refleksjoner omkring en slik øvelse. Den er opplagt uttrykk for at USA-imperialistene ønsker å styrke sitt grep om sine vestlige allierte. «Strong Express» er en provokasjon overfor folket i Norge som ønsker å føre en selvstendig uten- og innenriks-politikk. I en samtale med Andreas

Papandreou (forhenv. forsvarsminister i Hellas) kommer det klart fram at det positivt foreligger kupplaner for alle NATO-landene. Foreløpig er det avslørt at en slik fantes før kuppet i Hellas og at en plan «Z» er utarbeidet for Frankrike. Planen for militærkuppet i Kambodsja ble, ifølge Papandreou, lagt i Hellas.

NY NATO-BASE I NORGE

USA har satt opp og bekostet en ny base i Norge. Bratland i Lurøy på Helgelandskysten er stedet. Den er ledd i et omfattende navigasjonssystem: Omega. Kjeden som er på åtte ledd, spenner over hele verden. Omega-systemet er til stor nytte for USAs ubåter, og benyttes flittig av bombeflyene i Vietnam. Dessuten er Omega av betydning for de «flygende bensinstasjoner» for USAs strategiske bombefly.

Under invasjonen av 50 000 mann i september, vil det ganske sikkert delta soldater som også har vært med på landgangen i Vietnam.

La oss holde det klart: Vi ønsker ingen NATO-invasjon hvor NATO-soldater skal trene seg på å bekjempe progressive i Norge eller på å gå i land på kysten i Vietnam. Vi ønsker ingen baser som skal passe på oss eller være til hjelp for USA-imperialistenes krigsmaskin andre steder på kloden. Det burde være Brattelis oppgave å avlyse denne øvelsen, hvis han vil ta et klart standpunkt mot USA i Indo-Kina.

Arbeidsløse krigsveteraner

Krigens forbannelse avløses av arbeidsløshetens forbannelse. Dette er situasjonen for hundretusener av de hjemvendte US-veteraner fra Vietnam-krigen.

New York Times (14. mai) opplyser at arbeidsledighetsraten er langt høyere for krigsveteraner enn gjennomsnittet ellers. Ca. 344 000 unge menn er rammet av arbeidsledighetsspøkelset og har sin faste daglige tur til arbeidskontoret eller søker på jobber de aldri får. Verst stilt er de sorte veteranene – i første kvartal 1972 var ledighetsprosenten 15,3.

– Markedet er sprengt – det er overflod på arbeidskraft. En veteran betyr null og niks, sa en av dem. – Arbeidsgiverne ser med «litt fiendtlige øyne» på veteraner, sa en annen.

Nedbrutte og bitre, tvunget med i en krig som ingen av dem hadde bedt om eller støttet. De risikerte livet, mange ble alvorlig såret – både fysisk og psykisk. De simple polerte medaljer er ingen erstatning for hva de har gjennomgått. Nixon og hans imperialister har latt det amerikanske folket få blø for sin skitne sak: begå folkemord. Og mens folkemordet fortsetter i Indo-Kina, belønnes innsatsen for «fedrelandet» med lediggang i USA.

«Velkommen hjem, soldat. USA er stolt av deg,» lyder den tvisomme velkomsthilsnen.....

Solkom har en rekke bøker på engelsk til salgs – rimelig. En del i serien Vietnamese Studies, og en hel del andre. Alle omhandler forskjellige sider ved Vietnam-problemet. Du kan skrive til Solkom etter bestillingsliste for disse bøkene. Vedlegg adresse og 50-øres frimerke til porto.

BRA Å LESE

I For Vietnam 2/71 anmeldte vi den første boka i en ny serie utgitt av »Vietnamese Studies»: Glimpses of US Neo-Colonialism. Boka ble solgt i rekordantall i løpet av kort tid. Neste bok i serien har nå kommet. Den heter »US Neo-Colonialism in South Vietnam».

Den er delt inn i fire kapitler. Det første tar for seg USAs første kontakter med franskmennene med tanke på å overta deres kolonikrigføring og skildrer hvordan USA gradvis intervenerte i Sør-Vietnam.

Andre del tar for seg ny-kolonialismens politiske struktur. »Vi blir alliert med et regime og en klasse som, til tross for at de

har blitt gitt sjanse etter sjanse til å forandre framferd, hverken har vist vilje eller evne til å møte behov hos sitt eget folk.» Dette er et sitat av Robert Kennedy som åpner annen del. Den dokumenterer videre den enorme avstand det er mellom USA-imperialistene og deres håndlangere og det vietnamesiske folk.

Tredje del som omhandler økonomiske inngrep og løfter er spekket med sitater og fakta. Den er rene gullgruve for en som ønsker å forstå USAs innvirkning på den sør-vietnamesiske økonomi.

Fjerde del behandler ideologi og kultur. Med hyppige sammenlikninger ønsker forfatteren å vise møtet mellom revolusjonær og imperialistisk ideologi, og forfallet som følger den amerikanske kulturimperialismens framrykninger.

Boka bør kjøpes og leses av alle som ønsker grundige innføringer i bakgrunnen for USA-imperialismens krig, og en innføring i alle de sektorer som gjør et nederlag for imperialistene til en uunngåelighet.

Boka koster kr. 5,-. Se bestillingslappen siste side. Kjøp boka og styrk den anti-imperialistiske bevegelsen i Norge gjennom kunnskap.

Kjøp Solkom-materiell

Send meg så raskt som mulig pr. postoppkrav (jeg betaler porto):

GAMLE FOR VIETNAM

-FV 1/69 a kr. 1,-
-FV 2/69 a kr. 1,-
-FV NATO-nr. 2x/69 a kr. 1,-
-FV 3/69 a kr. 1,-
-FV 2/70 a kr. 1,50
-FV 3/70 a kr. 1,50
-FV 4/70 a kr. 1,50
-FV 1/71 a kr. 1,50
-FV 2/71 a kr. 1,50
-FV 3/71 a kr. 1,50
-FV 4/71 a kr. 1,50
-FV 5/71 a kr. 1,50
-FV 1/72 a kr. 1,50
-FV 2/72 a kr. 1,50
-FV 3/72 a kr. 2,-
-FV juntaekstra a 0,25
-FV lanseringsekstra a kr. 0,25
-FV offensivsekstra a kr. 0,25

PLAKATER

-Ho Chi Minh (A2) a kr. 2,00
-Aksjonsplakat (A2) to kvinner a kr. 1,-
-Aksjonsplakat (A2) to menn a kr. 1,-
-Plakattillegg (1/2 A2) a kr. 0,50
-Frigjøringsfondsplakat (A3) a kr. 0,50
-V-uka høsten 71 (A3) a kr. 0,50
-KART over Indo-Kina (A2) a kr. 2,00

HEFTER OG BØKER

-Solkoms kulturhefte a kr. 2,00
 -FV programhefte a kr. 2,00
 -Propagandalognen Hue a kr. 0,50
 -Vietnams Arbeiderpartis Historie i svensk oversettelse a kr. 7,00
 -FNLs strategi og taktikk (sn a kr. 2,00
 -FNLs strategi og taktikk (svensk a kr. 2,00
 -Laos (svensk) a kr. 2,00
 -Glimpses of US Neo-colonialism II a kr. 5,00
 -Grunnsirkel om Vietnam a kr. 4,00
- ## ANDRE TING
-FNL-merker a kr. 1,00
 -Aksjonsoblater a kr. 0,10
 -Aksjonsoblater i remse (4stk) a kr. 0,40
 -Aksjonsoblater i dobbeltremse (8 stk) a kr. 0,80
 -»Til det kjempende Vietnam» a kr. 42, 40 (Ved forskuddsbet. kr. 39,00)

SEND BESTILLINGEN TIL

Solkom, boks 71 Kjelsås, Oslo 4

Navn:.....

Adr:.....

.....

